

ליהולא

מאת גלעד עברון

זוכה
פרס
ישראל

הבימה
התיאטרון הלאומי

יהוא

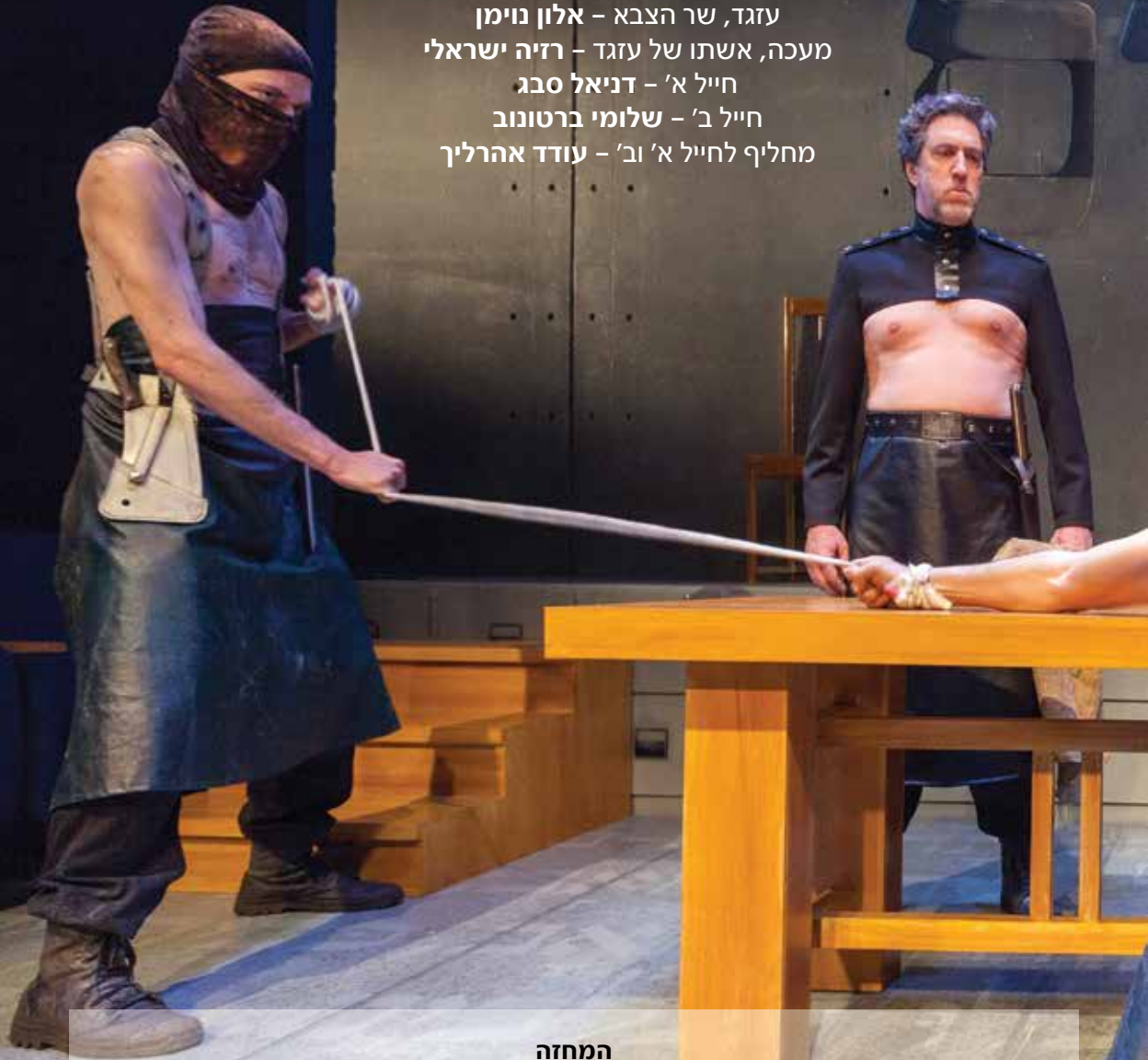
מאת גלעד עברון

בימוי: אילן רונן
עיצוב תפאורה: ניב מנור
עיצוב תלבושות: נטשה טוכמן-פוליאק
מוזיקה: אורי וידיסלבסקי
עיצוב תנועה: מירי לזר
עיצוב תאורה: זיו וולושין
שפה ודיבור: אסי אשד
מנהל הפקה: אבי גז
עוזרת בימאי: נועה ענתות

ערכת תכניה: רות טון מנדלסון, רמי סמו
צילום בחזרות: ז'ראר אלון
עיצוב גרפי: טל נוסטלסטרודין
עיצוב פוסטר: פאר לין • CREATIVE

משתתפים:

יהוא, מלך ישראל – גיל פרנק
זיף, ראש השרים – דב רייזר/יגאל שדה
קטורה, בתו של זיף – לאה גלפנשטיין
זילפה, אשת המלך המת יהורם – מאיה מעוז
עזגד, שר הצבא – אלון נוימן
מעכה, אשתו של עזגד – רזיה ישראלי
חייל א' – דניאל סבג
חייל ב' – שלומי ברטונוב
מחליף לחייל א' וב' – עודד אהרליך

המחזה

המחזה מתרחש בימי המלכים, ממלכת יהודה וממלכת ישראל. בממלכת ישראל שולטת משפחת אחאב; המלך יהורם, אמו הזקנה איזבל ואשתו, המלכה זילפה. אישיותו החלשה של המלך יהורם, המסתגר בארמון המלכים ביזרעאל, מביאה לעליית כוחו של ראש השרים זיף, היושב בשומרון. עליו ועל שר הצבא עזגד מוטלת האחריות לניהול המאבק בהרי הגלעד נגד הארמים. הימשכות הכיבוש בהרים והתקוממויות בכפרים הארמיים, הם הרקע להופעת יהוא, מפקד חיל המצב בהרים ומרידתו.

הצגה ראשונה: 14 במאי, 2015 אולם ברטונוב | משך הצגה: שעה ו-45 דקות, ללא הפסקה

The Cast:

Jehu, King of Israel - Gil Frank
Ziff, the Chief Minister - Dov Reiser/Yigal Sadeh
Keturah, Ziff's Daughter - Lea Gelfenstein
Zilpah, Widow Of Yehoram, the Previous King - Maya Maoz
Azgad, the Army Commander - Alon Neuman
Maachah, Azgad's Wife - Razia Israeli
1st Soldier - Daniel Sabag
2nd Soldier - Shlomi Bertonov
Understudy to Soldiers - Oded Ehrlich

The Play

The play takes place during the days of the Kings, the kingdom of Judea and the kingdom of Israel. The Ahab family rules in the kingdom of Israel; King Jehoram, his old mother Isabelle, and his wife queen Zilpah. The weak personality of king Jehoram, who withdraws to the king's castle, causes the rise of the head of the ministers, Ziff, who sits in Samaria. Ziff and the army minister Azgad are responsible for the battle on the Gilad Mountains against Aram. The continuation of the occupation in the mountains and the uprising in the Aram villages, are the background to the appearance and the rebellion of Jehu the commander of the mountains Garrison and the rebels.

Opening: 14 May 2015, The Bertonov Theatre | Length: 1 hour and 45 minutes with no interval

JEHU

By Gilad Evron

Directed By Ilan Ronen

Set Designed by
Niv Manor

Costumes Designed by
Natasha Tuchman-Poliak

Music by
Ori Widislavsky

Movement by
Miri Lazar

Lighting Designed by
Ziv Voloshin

Speech Coach
Assi Eshed

Production Manager -
Avi Gez

Assistant Director -
Shira Anatot

Program:
Ruth Tonn-Mendelson, Rami Semo
Rehearsal Photos:
Gerard Allon
Graphic Design:
Nutelstudio

מלכים ב' פרק ט'

א וְאֵלִישֶׁעַ, הַנְּבִיאַ, קָרָא, לְאֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים; וַיֹּאמֶר לוֹ חֲגַר מִתְּנִיָּהּ, וְקַח פֶּךָ הַשֶּׁמֶן הַזֶּה בְּיָדְךָ, וְלֶךְ, רָמַת גִּלְעָד. ב וּבָאתָ-שָׁמָּה; וְרָאה-שָׁם יְהוּא בֶן-יְהוֹשָׁפָט בֶּן-נִמְשִׁי, וּבָאתָ וְהִקְמַתוּ מִתּוֹךְ אַחִיו, וְהִבִּיאתָ אֹתוֹ, חֹדֶר בְּחֹדֶר. ג וְלָקַחְתָּ פֶךָ-הַשֶּׁמֶן, וַיִּצְקֶתָ עַל-רֵאשׁוֹ, וְאִמְרַתְּ כֹה-אָמַר יְהוָה, מִשְׁחִיתִיךָ לְמַלְךְ-אֶל-יִשְׂרָאֵל; וְסַחֲתָהּ הַדֹּלֶת וְנִסְתְּהָ, וְלֹא תִחַפֶּה. ד וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנַּעַר הַנְּבִיאַ, רָמַת גִּלְעָד. ה וַיָּבֹא, וְהָיָה שָׂרֵי הַחֵייל יוֹשְׁבִים, וַיֹּאמֶר, דַּבֵּר לִי אֵלֶיךָ הַשֵּׁר; וַיֹּאמֶר יְהוּא אֶל-מִי מַכְלְנִי, וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ הַשֵּׁר. ו וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבֵּיתָהּ, וַיִּצַק הַשֶּׁמֶן אֶל-רֵאשׁוֹ; וַיֹּאמֶר לוֹ, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִשְׁחִיתִיךָ לְמַלְךְ-אֶל-עַם יְהוָה, אֶל-יִשְׂרָאֵל. ז וְהִכִּיתָהּ--אֶת-בֵּית אַחְזָב, אֲדֹנָי; וּבְקַמְתִּי דָמִי עֲבָדֵי הַנְּבִיאִים, וְדָמִי כָל-עַבְדֵי יְהוָה--מִיַּד אִיזָבֵל. ח וְאִבְדָּ, כָּל-בֵּית אַחְזָב; וְהִכְרַתִּי לְאַחְזָב מִשְׁתֵּין בְּקִיר, וְעִצּוֹר וְעֹזָב בְּיִשְׂרָאֵל. ט וּבְתַתִּי אֶת-בֵּית אַחְזָב, כְּבֵית יִרְדְּעָם בֶּן-נִבְטַ, וְכְבֵית, בַּעֲשָׂא בֶן-אַחִיָּה. י וְאֶת-אִיזָבֵל יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים, בְּחֹלֶק יִזְרְעֵאל--וְאִין קָבֵר; וַיִּפְתַּח הַדֹּלֶת, וַיָּנֶס. יא וַיְהוּא, יֵצֵא אֶל-עַבְדֵי אֲדֹנָיו, וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְּׁלוֹם, מִדּוֹעַ בָּא-הַמִּשְׁגָּע הַזֶּה אֵלֶיךָ; וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, אַתֶּם יַדְעַתֶּם אֶת-הָאִישׁ וְאֶת-שִׁיחוֹ. יב וַיֹּאמְרוּ שָׂקֵר, הֲגַד-נָא לָנוּ; וַיֹּאמֶר, כָּזָאת וְכָזָאת אָמַר אֵלַי לְאִמֹר, כֹּה אָמַר יְהוָה, מִשְׁחִיתִיךָ לְמַלְךְ אֶל-יִשְׂרָאֵל. יג וַיִּמְהַרוּ, וַיִּקְחוּ אִישׁ בְּגָדוֹ, וַיִּשְׁמִימוּ תַחְתָּיו, אֶל-גֶּרֶם הַמַּעְלוֹת; וַיִּתְקְעוּ, בְּשׁוֹפָר, וַיֹּאמְרוּ, מָלַךְ יְהוּא.

הבת נפשתי חוסנתני שירת

הרגעים היפים של החיים. בית מלא תוכן. עד 120.

אנחנו מאמינים שכל רגע חשוב וזה הזמן לתת לעצמכם את הטוב ביותר שאפשר, לגור בבית מלא תוכן, חברים ועשייה, תרבות ואופי. עד 120. רשת עד 120 מזמינה אתכם לחיות את החיים במלואם. מחכים לכם.

רשת בתי מגורים
לגיל השלישי

*6120

הזמנה לפגישה אישית - *6120

www.ad-120.co.il • הבית בתל אביב • הבית בהוד השרון • הבית בראשון לציון •

הדמויות התנ"כיות

אחאב

אחאב בנו של עומרי מלך ישראל, מלך על ישראל 22 שנים (874-852 לפני הספירה), ומסופר עליו ועל מלכותו במלכים א, ט"ז – כ"ב. מלכותו עלתה בגודלה ובעושרה על ממלכת יהודה בת הזמן, ובכל זאת שמר אחאב על יחסים תקינים בין הממלכות, ואפילו קשר קשרי נישואין כשהשיא את בתו למלך יהודה. תקופתו מאופיינת בתנופת בנייה אדירה (בשומרון, ביריחו, בערי רכב כמו חצור), בעושר (בתי שן שבנה בשומרון, והיכל ביזרעאל), סחר בינלאומי, פריחה כלכלית, יחסים מדיניים עם ארצות שכנות (כולל נישואיו המדיניים לאיזבל בת אתבעל מלך צידון-צור), כיבושים מדיניים בעבר הירדן המזרחי, ויחסי מלחמה או ברית שלום עם הארמים. אחאב גם יצר חידוש בהנהגת המדינה והצבא כשמינה את 'נערי שרי המדינות' (מלכים א, כ' 15-19) כבעלי תפקידי פיקוח מיוחדים. במלחמתו האחרונה נגד ארם מת אחאב מות גיבורים (מלכים א, כ"ב). שמו ועוצמתו של אחאב נזכרים אף בכתובת חוץ מקראיות: בכתובת שלמנאסר השלישי הוא נזכר כאחאב הישראלי; במצבת מישע מתואר שלטון עומרי ובנו אחאב על מואב; ובכתובת המתארת את קרב קרקר שבסוריה (בשנת 853 לפני הספירה), מפורטת עוצמתו הצבאית, הגדולה פי כמה משל שאר בעלי הברית שלקחו חלק במלחמה זו. בתנ"ך נחשב אחאב לאחד המלכים הרעים בגלל חטאיו הדתיים: הוא בנה מקדשים לבעל ולאשרה, אפשר לאיזבל אשתו ולתושבי ממלכת ישראל לקיים פולחן כנעני אלילי (מלכים א, ט"ז), ובגלל זה הענישו אלוהים במכת טבע קשה, בבצורת ארוכה, וברדיפות מצד הנביא אליהו(שם, י"ז-י"ח). על עוולות חברתיות ואזרחיות מוכיחו אליהו בסיפור כרם נבות: 'הרצחת וגם ירשת?!' (שם, כ"א). כישלונם העיקרי הוא בחולשתו מול אשתו הנוכרייה שהביאה עמה את הדת וגיוני המלכות של חצר מלכות אלילית. מצד שני, נאמנותו לדת ישראל מתבטאת בציותו לאלהו הנביא; בשמות שנתן לילדיו: אחזיה, יהורם, עתליה; ובמספר הגדול של נביאי ה' שכלל בארמונו.

מתוך אתר האינטרנט "גשר – מחברים אנשים"

איזבל

בת אתבעל מלך צידון ואשת אחאב מלך ישראל (מ"ב י"ז ל"א) אחאב לקחה לאשה כדי לחזק את הברית שכרת מלך צידון עם עמרי אביו. איזבל נתחנכה בדרכי הציידונים ובמנהגיהם ועבדה לבעל ולעשתורת. הסיתה את אחאב להעמיד מזבחות לבעל ולעשתורת. ציוותה להרוג את נביאי ה', והעמידה במזבח הבעל אשר הקים אחאב בשומרון ארבע מאות וחמישים נביאים לבעל וארבע מאות נביאי האשרה (מ"ב י"ח ד'-י"ט). עובדיה אשר על ביתה החביא מאה נביאים וכלכל אותם משלחן איזבל. איזבל העלילה על נבות היזרעאלי כי קלל אלוהים ומלך, כדי שיוסקל והמלך יירש את כרמו (מלכים כ"א ז-י"ד). על רצח זה נגזרה כליה על בית אחאב ואיזבל.

מתוך אתר האינטרנט "דעת – לימודי יהדות ורוח"

יהורם (יורם)

מלך בישראל בשנות ג'א מ"ג-נ"ה (717-705). בן אחאב ואחי אחזיהו. יהורם עשה הרע בעיני ה', הלך בדרכי ירבעם בן נבט, אבל את מצבות הבעל שהביאה איזבל אמו הרס. יהורם נלחם במואב שמרד באחאב והפסיק לשלם מסים לישראל. יהורם הצליח ליצור קואליציה שכללה את יהושפט מלך יהודה ומלך אדום. אלישע ניבא להם כי ה' יושיעם בזכות יהושפט שהיה מלך ישר. הם היכו את מואב, הרסו את מבצריו, סתמו את מעיינות המים וצרו על קיר מואב. מלך מואב ראה כי חזקה עליו המלחמה, לקח את בנו הבכור אשר ימלוך תחתיו והעלהו לעולה על החומה, ויהי קצף גדול על ישראל. משה מואב וכתובת מישע, מאת יהודה אליצור יהורם יצא למלחמה בחזאל מלך ארם ברמות גלעד, ובמלחמה זו היכו הארמים את יהורם ופצעוהו. אחזיהו מלך יהודה ירד לבקרו ביזרעאל, אך לא יכול להושיעו מפני ארם, ובעודו בדרכו קשר נגדו יהוא, הרגו בחלקת נבות הזירעאלי, ומלך תחתיו. במות יהורם פסקה שושלת מלכות עומרי.

מתוך אתר האינטרנט "דעת - לימודי יהדות ורוח" www.daat.ac.il

אלישע הנביא

תלמידו ויורשו של אליהו הנביא. בא ממשפחת בעלי אחוזה, מאבֵּל מְחֹלָה שבאזור הגלעד והגולן. תקופת נבואתו: ימי יהורם בן אחאב, מלך ישראל, במאה התשיעית לפני הספירה. הסיפורים על אלישע (מלכים ב, ב' - ט', י"ג) שופעים במעשי ניסים, וקיימים קווי דמיון רבים בינם לבין סיפורי אליהו. יחד עם זאת, ניכר שוני בולט בין הרב לתלמידו: אליהו מצטייר כקנאי וקפדן, בעוד שאלישע נינוח ורחמן. אלישע אף מתואר כאיש תקיף ואמיץ, שלא חשש למלא את המשימות והשליחויות שהוטלו עליו. בימיו, שהיו גם ימי שלטונו של המלך יהורם, פחתה עבודת הבעל, לכן הוא תמך במלך ועזר לו בעצותיו (מלכים ב' ג'). אלישע השלים את המשימות שה' הטיל על אליהו (מלכים א, י"ט), ומשה את חַזְאֵל למלך ארם ואת יהוא למלך ישראל, תוך סילוק בית אחאב מהמלוכה.

מתוך אתר האינטרנט "גשר - מחברים אנשים"

נבות הזירעאלי

בן העיר זירעאל שבעמק זרעאל. היה מנכבדי העיר ובעל כרם סמוך לארמון המלך אחאב. המלך חשק בכרמו של נבות, ולאחר שנבות סירב לתת לאחאב את נחלת אבותיו, נערך לו משפט מעֹוֹת במצוות המלכה איזבל, והוא הוצא להורג בסקילה. נחלתו הועברה לידי המלך, כדין בוגד ומורד במלכות וכופר באלוהים (מלכים א, כ"א). סירובו של נבות לוותר על נחלת אבותיו מבוסס על מסורת המשפחה והשבט שאין מוסרים נחלת משפחה.

מתוך אתר האינטרנט "גשר - מחברים אנשים"

בעל

אליל הגויים בארץ כנען ובארצות הסמוכות לה. "בעל" משמעו אדון ושליט, כמו האליל "בל" בבבל, והיה אצלם כוח המוליד בכל הבריאה כולה ומתואר כשמש: בעל שמש, בעל המון (מלשון חמה). לדעת חז"ל צורת הבעל היא צורת אבר המין הזכרי (ירושלמי שבת פ"ט). בעוד שעשתרות היא האליל הנקבי. בעל ועשתורת מופיעים במקביל: "ויעבדו לבעל ולעשתרות" (שופטים ב' י"ג). על במות הבעל הקריבו קרבנות אדם (ירמיה י"ט ה'). כאשר חטאו בני ישראל לה' דבקו בעבודת הבעל, וביחוד בימי אחאב ואיזבל, ובני יהודה בימי אחז ומנשה. אליהו הרג ארבע מאות וחמשים נביאי הבעל (מ"א י"ח), יהוא הרג את כל עובדי הבעל בישראל, נתן ושרף את מצבת הבעל ואת בית הבעל ושמהו למוצאות (מ"ב י' כ"ז).

מתוך אתר האינטרנט "דעת - לימודי יהדות ורוח" www.daat.ac.il

גוסטב דורה: אליהו הנביא שוחט את נביאי הבעל

אליהו הנביא, אחאב ואיזבל בכרם נבות, מתוך הספר The Bible and its Story Book, 1909

אחאב ואיזבל, מתוך הספר The Bible and its Story Book, 1909

חזאל מלך ארם

ראש שושלת מלכים בארם דמשק. עלה לשלטון במקביל ליהוא מלך ישראל (מלכים א, י"ט 15-16), בערך ב-842 לפני הספירה. יש קווים של דמיון בין חזאל ויהוא: שניהם היו ללא ייחוס משפחתי; שניהם רצחו את המלך השליט ועלו תחתיו לשלטון; שניהם נבחרו על ידי ה' למשול, כפי שנאמר לאליהו; את שניהם המליך נביא (אליהו קיבל את הצו האלוהי, ואלישע או אחד מתלמידיו ביצעו אותו) מכתובות אשוריות אנו למדים שחזאל נלחם בכובש האשורי, ולא הובס. חזאל כבש את עבר הירדן המזרחי שהיה שייך לממלכת ישראל (מלכים ב, י' 32-33), ואף הגיע לגבול ממלכת יהודה כשהגיע לאורך דרך הים עד גת (מלכים ב, י"ב 18-19). מתוך אתר האינטרנט "גשר - מחברים אנשים"

אחזיה מלך יהודה

אֲחִזְיָהּ או אֲחִזְיָהּ, מלך על יהודה בשנים 843 עד 842 לפנה"ס. על אחזיהו מסופר במלכים ב' פרק ח', כ"ה ט', כ"ט ובמקבילה בדברי הימים ב' כ"ב, א'-ט'. אחזיהו הוא בנו הצעיר של יהורם מלך יהודה, ואמו היא עתליה. מאחר שאחיו נספו בפשיטת הפלישתים על ירושלים, הוא נותר כיוורש הלגיטימי, ו"ושבי ירושלים" המליכו אותו בהיותו בן 22 שנים. המונח "ושבי ירושלים" מקביל למונח "עם הארץ" שהתערב בהמלכת יהואש בן אחזיהו. אחזיהו המשיך לטפח את יחסיו עם בית אחאב ואף התלווה ליהורם מלך ישראל במלחמתו נגד ארם ברמות גלעד. אולם בעת מרידתו של יהוא נגד בית אחאב, הוכה גם אחזיהו שבאותה שעה בא לבקר את מלך ישראל הפצוע, משום שיהוא ראה גם בו אויב. מתוך אתר "ויקיפדיה"

שלמנאסר הטלישי

בנו של אשורנצרפל השני ואביו של שמש-אדד החמישי. שמו מורכב משם האל שלמָן (Sulmanu) והמילה סַרְדוּ (Asaredu) שפירושה: הראשון במעלה. הממלכה ששלמנאסר ירש מאביו התפרסה על השטח שמנהר החבור במערב עד הרי כורדיסטן והזגרוס במזרח, ומהחידקל העליון בצפון עד בבל בדרום. בשנת 858 לפנה"ס יצא שלמנאסר למסע כיבוש ראשון מתוך שלושה, כדי לחסל את ממלכת בית-עדן (בשנים 857 - 855 לפנה"ס) ולהקים ראש גשר על נהר הפרת, משום שממלכה זו חסמה את דרכה של אשור למערב. מולו התייצבה קואליציה של תריסר "מלכי חוף הים" שבראשם מלך חמת ומלך דמשק (אדד-אידירי, הוא בן הדד השני המקראי). קואליציה זו, בה נטל חלק גם אחאב מלך ישראל. במשך כשתיים-עשרה שנה נהדף הצבא האשורי ושלמנאסר לא הצליח לעבור את ממלכת חמת דרומה. במהלך התקופה הזאת הוא עשה מאמץ לייצב את גבולו הדרומי וערך מסעות לבבל שבהם הוא ייצב את השלטון המקומי, תקף אויבים שלו וערך פעילות דתית בערי הקודש. ב-841 לפנה"ס, עקב המהפכות בדמשק (חזאל החליף בשלטון את אדד-אידירי) ובישראל (מרד יהוא), התפרקה הקואליציה. תוצאות המדיניות מרד אחאב השמדת בית אחאב, המתת אחזיהו מלך יהודה, הריגת איזבל ומקורביה והשמדת פולחן הבעל ועובדיו, הביאו לניתוק היחסים בין מלכות שומרון ליהודה (בה עלתה למלוכה עתליה בת אחאב), ולניתוק מצור וצידון. ניתוק זה היה חייב להחליש את ישראל מבחינה כלכלית, צבאית ומדינית, וכך בלטה חולשתה של ישראל בהתמודדות מול

ארם. ייתכן שבשל כך מיהר יהוא לשלוח אל שלמנאסר השלישי משלחת כניעה בעת מסעו של שלמנאסר לאזור בשנת 841 לפנה"ס. משלחת כניעה זו לא נזכרת במקרא, אך היא הונצחה על אסטלה המכונה 'האובליסק השחור' שנמצאה בכלח, עיראק. מתוך אתר "ויקיפדיה"

OYSTER PERPETUAL DATE

מגוון פתרונות | migvan

euro-asia
official representative
— since 1947 —

איר-אסיה יבואנים כלעדיים - שדרות שאול המלך 1 תל אביב 6473301 סט. 03-6857520 - אקן בניצול 36 ת"א, 03-9685222 ROLEX SHOW - ירושלים אלזב. שדרות ממיילא 02-5663432
ROLEX SHOW - אילת, שד' ליה-בולכארד סמון ריאל גרין 08-6337002 - אמוזה 88 רעננה 09-7463046 | www.euro-asia.co.il

דמותו של יהוא

הפרקים ט-י [בספר מלכים ב'] מתארים את מהפכת יהוא בן נמשי, אשר חתמה את מלכות בית עמרי שנמשכה קרוב לארבעים שנה, 845-882 לפני סה"נ. מי הוא האיש יהוא? מהם הגורמים שסייעו להצלחת מהפכתו? מה היו תוצאותיה וכיצד העריך אותה הסופר הנבואי? מתוך העיון בשני פרקים אלה אפשר להעלות תשובות לשאלות אלה: על חיי יהוא שומעים אנו מתוך דבריו של בידקר שליטון (ט' 25): "כי זכור אני ואתה, את רוכבים צמדים אחרי אחאב אביו, וה' נשא עליו את המשא הזה". מכאן מסתבר שיהוא שירת בחיל המשמר האישי של אחאב ונמצא בסמוך לו בשעת נבואתו הקשה של אליהו אחרי רצח נבות הזירעאלי. הוא היה, אפוא, חייל מקצועי אשר עלה בדרגות הפיקוד עד למעלת שר צבא ויהורם בן אחאב אז הפקיד אותו על צבא ישראל שחנה ברמות גלעד. מתוך סיפור הכתרתו בידי פיקודיו אנו למדים שהיה מקובל על החיילים והקצינים וזכה בתמיכתם הנלהבת משודע לו כי בן הנביא משחו למלך. ועוד, קווי דמותו המתוארים בשני הפרקים עולים יפה עם חייל מקצועי העשוי ללא חת, המוכן לפעול ולבצע את זממו במהירות, בקור רוח ובאכזריות ללא התחשבות בחיי אדם. ונדמה שדברי הצופה "והמנהג כמנהג יהוא בן נמשי כי בשיגעון ינהג" (ט' 20) באים לאפיין אותו. הגורם העיקרי שסייע להצלחת המרד שלו, הייתה ההתמרמרות בחוגים רחבים של האומה על פולחן הבעל הצורי שהונהג בימי אחאב. אמנם מסתבר לפי מ"ב, ג, 2, כי יהורם בן אחאב ביקש לשכך התמרמרות זאת כשהסיר מצבת הבעל שעשה אביו, אבל השפעת איזבל אמו לא בטלה והיא הייתה בעוכריו כפי שיוצא מתוך דברי יהוא: "מה השלום עד זונני איזבל אמך וכשפיה הרבים" (ט' 22). אכן ההתנגדות לפולחן הבעל ליכדה את פשוטי העם, את החיילים והקצינים, את הנביאים ואת בני רכב משומרי המסורת הקיצוניים בהתנגדותם הנמרצת לבית אחאב ובתמיכתם הנלהבת ביהוא המורד. אין ספק שכישלונותיו הצבאיים של יהורם בן אחאב ותבוסתו והמרד המוצלח של מישע מלך מואב ותבוסת ישראל ברמות גלעד במלחמה בחזאל מלך ארם, עוררו אי שקט ותסיסה בחוגי הצבא. על זה יש להוסיף את הקשיים הכלכליים הגדולים בהם התלבטה ישראל בימיו כפי שעולה מתוך הסיפורים על הרעב שבאים במ"ב ד.

התוצאה הבלתי אמצעית על המהפכה

השמדת בית אחאב ורציחת אחזיה מלך יהודה, הריגת איזבל ותומכיה, הביאו לבידודה הגמור של ישראל. נותקו היחסים עם צור ואף שובשו היחסים עם יהודה בה שלטה עתליה בת איזבל. רק על רקע זה מוסברת כניעתו הנחפזת של יהוא לפני שלמנאסר השלישי מלך אשור כשנתיים לאחר מכן, כאשר מלך אור נלחם בחזאל מלך ארם. תשלום המס שכלל כסף וכלי זהב שונים מתואר באוביליסק השחור של שלמנאסר השלישי, אולם משפסק הלחץ האשורי על ארם בשנת 838 חש יהוא מחדש את נחת זרועם של בני ארם. לפי ' 32-33 הצליח מלך ארם לקרוע מעל ישראל את תחום יישובי ישראל בעבר הירדן המזרחי. מלכות יהוא שנחלשה עם שידוד המערכות הדתי שבא עליה עם עלייתו של יהוא, לא יכלה לעמוד בפני לחץ הארמים. מלחמות אלה הביאו שואה כלכלית על הארץ, דלדלו את העם ושיבשו את המבנה הסוציאלי של ישראל כפי שיוצא מדברי עמוס איש תקוע שחי בשלהי התקופה הזאת. אכן יהוא ביקש ללכת בדרך שונה ממלכי בית עמרי. הללו היו שקודים לחזק את קשרי ישראל עם שכניה, ויהא אף במחיר הוויתור על עצמאותה הדתית והתרבותית. ואילו יהוא היה שקוד לשמור על עצמאותה הדתית כפי שהוא הבין אותה ויהא מתוך וויתור על שיקולים ביטחוניים ראשוניים במעלה. פרי ההילולים של מדיניות בית עמרי הייתה ברית מלכי ישראל, ארם וחמת שהדפו בכוחות משותפים את שלמנאסר השלישי במלחמת קרקר של שנת 853 והצליחו בדרך זו לשמור על חירותם של עמי האיזור. קורבנה האיום של המדיניות הזאת נגלה בימי איזבל. ואילו ההישג של מדיניות יהוא היה השמדתו הגמורה של פולחן הבעל הצורי מישראל. קורבנה היה חולשתה הפוליטית, הצבאית והכלכלית שממנה לא נתאוששה ישראל עד ימי ירבעם בן יואש. ברם מתוך דברי הספר שומעים אנו על קורבן שני אשר מיעט באופן ניכר את ההישג הדתי, כי האלילות הושמדה מתוך אי התחשבות בחיי אדם מתוך שיהוא שפך נהרי נחלי דמים.

ד"ר בנימין אופנהיימר

בן נמשי כי בשיגעון ינהג" (אדם הנוהג ברכב באורח שיגעוני). אולם אם נתבונן במה שעושה יהוא, בכך הדרך שהוא נוהג בה, לא רק בנהגו את המרכבה ליזרעאל, אלא מן הרגע שבו הוא מוגדר מלך על ידי חבריו, עד השעה שבה הוא תופס את השלטון, נמצא אלמנט מעניין: הוא נוהג כל הזמן בשיגעון. דרכו טבועה בנוסח של הומור מוזר; כל מה שהוא עושה, מן הרגע של המלכתו נראה מעין בדיחה למחצה. האיש כובש למעשה את הממלכה, בהתנהגות של זרות, שהוא ממשיך בה לאורך כל הדרך. במכתביו של יהוא לזקני ישראל בשומרון, המתבקשים להעביר אליו את גולגולותיהם של בני משפחת המלוכה של אחאב. גם כאן, מצד אחד הדבר הוא מעשי מאוד ותכליתי, אך הניסוח מזכיר שוב את האלמנט של "בשיגעון ינהג". יהוא הופך להיות כמעט דגם של נוהג פוליטי: כיצד מחסלים יריב פוליטי, כיצד מרכזים את כל אנשי המפלגה היריבה, כיצד פונים אליהם בחיבה ובתודה ומזמינים אותם להיאסף יחד, ואחר כך משמידים אותם בבת אחת, באופן המונע למעשה כל תקומה לכוח זה. עם המלכתו זכה יהוא בתמיכת חוגים נוספים בעם, שראו במדיניות הפנימית של מלכי בית אחאב, ובאורח החיים של המקורבים למלכות סטייה מן המסורת הישראלית הקדומה. יהוא גמל לתומכיו בהשמדת כל בית אחאב, לרבות אחיזה מלך יהודה ואחיו, וביעור כליל של סמל ההשפעה הצורית, פולחן הבעל. לאחר שעלה למלוכה, לא הצליח יהוא במעשיו, ותקופתו הייתה תקופת שפל בממלכת ישראל. כאשר שלמנאסר השלישי החל במסעות כיבושים על סוריה, עבר הירדן – התנגד לו חזאל מלך ארם, אבל יהוא נכנע, קיבל מרות והעלה לו מס, ובזאת חשב שהוא מציל את ממלכת ישראל. אמנם שיעור הפשיטות האשוריות נפסקו. ממלכת ישראל הייתה חלשה בגלל הפיכה וניתוק הקשרים עם צור. ממלכת ארם קרעה שטחים גדולים מעבר הירדן, כנראה בשנה האחרונה ליהוא, בשנת 815 או 814 גם פלשה ליהודה והגיעה עד גת, כלומר, מבחינת הישגים ממלכתיים הייתה תקופתו של יהוא תקופת שפל, עד שקם מושיע לישראל.

**מתוך תכניית ההפקה הראשונה של "יהוא",
תיאטרון "הבימה"**

בתמונה במרכז: המלך יהוא, איור משנת 1553

מלך בישראל בשנים (841 - 814 לפנה"ס)
הפיכות צבאיות היו תופעה שכיחה למדי בממלכת ישראל. הזמן שבו פעל יהוא היה בלא ספק הזמן המתאים: בתקופה הזאת השלטון היה בידי שושלת עמרי שנחלשה, המלך אחאב הניח אחריו יורשים חלשים, חלשי אופי, ואולי גם חלשים גופנית. האחרון שבהם: יהורם. כישלונותיו של יהורם בן אחאב במלחמת ארם ומואב והמתחות בממלכה מאז ימי אביו, גרמו לעם לחשוש מפני העתיד. בימי אחאב, התנאים היו כשרים למרד. כאמור, היו מפלות צבאיות בחזית ארם דמשק ובחזית מואב. יש רמזים לדיכוי סוציאלי סמוך למרד יהוא: נושים הלוקחים ילדים לעבדים (מל"ב ב' ד' א). הנביאים עצמם נידונו לחיי לחץ ומצוקה (מל"ב ג' יט-כג), ניזונים בלחם לחץ של מתת נדיבים (מל"ב ד' מא-מד). הרעב שהיה בארץ בימי יהורם, בשעה שגם בעלי הקרקעות ירדו מנכסיהם ונאלצו לרדת לארץ פלישתים, החמיר את המצב. אלישע הנביא היה מעין צד שכנגד למלך בשעת מצוקה זו. אלישע הנביא ערער את סמכותו של המלך ופילס את הדרך למפלת בית אחאב. סיפור המעשה של מרד יהוא הוא בראש ובראשונה סיפורו של המורד עצמו. זה השר הנבחר של הנביא, הוא המוליך את צבאו ליזרעאל, הוא המכוון בעצמו את שלבי ההפיכה. אין איתו שר צבא בולט, אין לו יועצים, הוא מערים על עובדי הבעל ומבער בלא רחמים עבודה זרה בשומרון. אין לנו בתנ"ך סיפור מרד כזה, שבו מופיע, תיאור מלא ומפורט של דמות המפקד חד הלשון, העונה לכולם. אנחנו מכירים את צביונו, את אופיו, את הלשון האירונית שלו אל שרי אחאב הכנועים, את הפקודות הנמרצות שלו המהולות בסאטירה. גם כשהוא נוקט לשון שחוק כמו בשעת השמדת עובדי הבעל, עולה נעימת פקודה מדבריו. פקודה שאין בפניה רתיעה: "כל אשר יפקד לא יחיה". יהוא יודע להשיב לזקנים ולשרים בלשון חלקה, בדיבור סרקאסטי, בביטויי שנייה, שלא מצאנו כדוגמתם אצל מלכים אחרים במקרא. יהוא עונה לכולם בלשונו השנונה, אך כשהוא רואה את איזבל, אשת אחאב, מתבלבלת לשונו. תיאור המלכתו של יהוא מעלה גם צד אחר, המגלה ומסביר משהו על הצורה המוזרה והמיוחדת של עלייתו. הצופה העומד של המגדל ביזרעאל מכיר את יהוא, אפילו כאשר רואים אותו מרחוק, ועדיין אי אפשר להבחין בו "והמנהג יהוא

הרהורים ערב העלאת "הוא"

סבב האלימות הבא

המחשבה לחזור ולקרוא את מחזהו של גלעד עברון נולדה אצלי בקיץ האחרון בעקבות מבצע "צוק איתן" שבא אחרי סדרה של מבצעים קודמים[מלחמת לבנון השנייה, "עופרת יצוקה" בעזה, "עמוד ענן" שוב בעזה] וכבר מדברים על הסבב האלים הבא שיהיה קשה מקודמו, הן עם החמאס בעזה בדרום והן עם החיזבאלה בצפון. תהיתי עד כמה אלימות זו, שאנו נדרשים אליה אחת לכמה שנים משפיעה על האלימות בתוכנו. לכך מתווסף השינוי העובר על המזרח התיכון שגם הוא, לצערי, הופך אלים ואכזרי יותר ויותר עם הקמתה של מוטאציה דוגמת המדינה האסלאמית, המחזירה אותנו לימי הביניים עם טקסי עריפת ראשים מיוחצנים, המופצים ברשתות הבינלאומיות ומלחמת אזרחים עקובה מדם בסוריה, שלא הואים את סופה. ואני שואל את עצמי, האם אנו מחוסנים מההשפעה של האלימות הזו סביבנו והאלימות שכנגד שאנו נדרשים להפעיל כדי להגן על אזרחנו. האם האלימות הזו לא עשויה לפרוץ בתוכנו ולקרוע את החברה הישראלית לגזרים? האם אנחנו חסונים מפני השתלטות כוחנית ואלימה על מוסדות השלטון שלנו?

הצופן התנ"כי

אני מניח שהמשיכה שלי לעסוק ביהוא, מפקד צבא המחולל הפיכה צבאית, במחזה המבוסס על סיפור תנ"כי, נובעת, במידה רבה, מהעובדה שאבי היה מורה לתנ"ך והיסטוריה ומהחינוך שקבלתי בקיבוץ גינוסר. כרבים מבני דורי הייתי תוצר של ניסיון בעייתי לבנות אותנו כיהודי החדש שמקורות ההשראה שלו הם גיבורי התנ"ך מיהושע בן נון בכיבוש הארץ, דרך השופטים והמלכים וכאנטיטזה ליהודי הגלות. התפרקות הממלכה לשתי מדינות, ישראל ויהודה, עוררה בי, מאז ומעולם, סקרנות והצטרפה לעיסוק האובססיבי שלי בחורבן בית שני[שבעקבותיו העליתי שני מחזות – "מלחמות היהודים" מאת יהושע סובול ו"מלחמת אחים" שכתבתי וביימתין] ובמחזות שנכתבו בהשראת התנ"ך ["אוכלים" ו"כתר בראש" מאת יעקב שבתאי והמחזה המוזיקלי "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" של גרונימן ואלתרמן].

סיפורי התנ"ך הם עבורי דיון מאוד מורכב בקשר שלנו לארץ הזאת. אנחנו מקבלים סיפור על אירועים שקרו בעבר הרחוק, אך שולחים צופן לעתיד עם תמרוני אזהרה רבים.

הגולם קם על יוצרו

מערכת היחסים בין ראש השרים זיף והקצין הפראי מהצפון, יהוא, מזכירה במידה מסוימת, את מערכת היחסים בין הגולם והרב שיצר אותו במחזהו של ליוויק "הגולם", בגילומו של אהרון מסקין בראשית ימיה של הבימה. אני מאוד אוהב את המחזה ואת הרעיון שהוא מגלם בתוכו. הרבי מחייה את הגולם שאותו בנה מחומר באמצעות הכנסת המילה א' לפיו. יש משהו מרגש, מפחיד, מאיים, ייחודי ומיתי בעיני בעוצמות שמעניקות אותיות ומילים עבריות לחוויית הקיום הישראלי כאן בארץ. אך יש גם סכנות, הגולם-יהוא, קם על יוצרו ומכונן שלטון טרור ופחד על הממלכה תוך שימוש ציני במכבסת המילים שמחנכו ומורו, זיף לימד אותו כיצד להשתמש בה.

אילן רונן, מאי 2015

יהוא - תיאטרון הבימה 1992

בימוי: חנן שניר

משתתפים:

יהוא: יגאל נאור

זיף: אלכס פלג

מעכה: רבקה גור

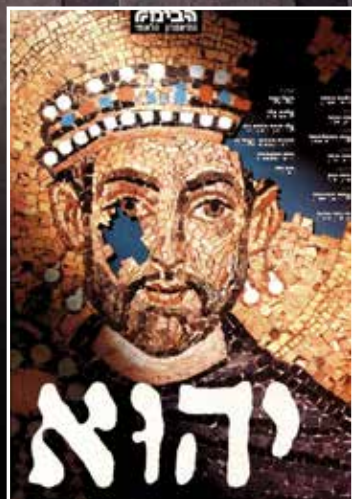
עזגד: ששי סעד/אלי דנקור

זלפה: רוזינה קמבוס

קטורה: נאוה זיו

חייל א': רמי ורד

חייל ב': יורם יוספסברג

יהוא עכשיו

החלטתי לפנות לתנ"ך. הברוטליות העליזה והאלימות הספוגה בציניות בפרקים ט' ו' בספר מלכים ב' הדהדו את החיים המודרניים בישראל. ומאז הדברים רק הלכו והקצינו.

כל התייחסות לתנ"ך היא מעשה של פרשנות, לא רק מבחינת התוכן, אלא גם מבחינת הצורה. מחד התנ"ך הוא טקסט גרמי שמזמין למלא את החללים שפעורים בו; מאידך כל פרשנות נטורליסטית עלולה להוביל לפשטנות ולהרוס את העוצמה המיתית שלו. צריך היה לחשוב אם כן על השפה התיאטרלית. בראשית הייתה יצירת טקסט שהוא טקס, טקסט שהוא שונה מזה התנ"כי אבל אינו יום יומי, טקסט שהוא טבעי לשחקנים ולאוזן, אבל בה בעת גם מתבונן על עצמו. טקסט כזה דרש בהכרח לחשוב ללא הרף על הפעולה הדרמטית באמצעות תנועה וצורה על הבמה. במילים אחרות, הוא דרש להיות קודם כל התרחשות תיאטרלית.

יותר מאשר סיפור העלילה התנ"כית, יש פה ניסיון להבין את שורשי האלימות והציניות, את ההנאה מהכוח, ואת הדינמיקה של ההתמודדות מולם.

המבחן הממשי של העיבוד הוא עכשיו. בעולם שבו אנחנו נמצאים. עיבוד אינו שחזור. הוא אינו מוזיאון. אתה צריך לענות לשאלה - מה יש לך להגיד באמצעות החומר על העולם הזה. כאן. עכשיו.

גלעד עברון, אפריל 2015

אנטומיה של תהליך

מנגנוני הזיכרון הם מסגרת למבנה הדרמטי של "הוא". עלילתו שואבת מן ההתרחשויות עקובות הדם בשני הפרקים ט' ו- י' בספר מלכים ב' בתנ"ך, פרשה המושמטת בדרך כלל בקריאה המגמתית והמניפולטיבית של הספר במערכת החינוך ומְסַבֶּה פחות מדי תשומת לב אצל קוראים דתיים, ולא בכדי. ממעמד של קצין ישראלי המואשם בפשעי רצח בכפרים כבושים הופך יהוא למלך ישראל. בכל פעולותיו המסחררות והאכזריות מבעבע צחוק אירוני פרוע, לגלוג קבוע של מי שמשוחרר מכל אשליה, מדעה קדומה או ממוסר. יהוא, המקראי ואצל עברון, מודע למשחק הכוח שהוא משחק כשחקן על במה. אלה גם פעולות של מי שסובל מריק פנימי ומנסה למלא אותו ביחסיו עם זיף, ראש השרים אצל עברון, שלא היה מסוגל לעמוד מולו. התפוררותו הנפשית והפיזית של זיף היא אנטומיה של תהליך, שבו אדם הולך ומאבד את מצפונו כדי להתפשר ולהתאים עצמו לנסיבות המשתנות, לתאר את המציאות כך שישתיר מעצמו את הפשעים שהוא שותף להם, עד שאינו מסוגל להסתתר עוד מעצמו והוא מאבד את זיכרונו ולבסוף גם את חייו. המחזה ויהוא אינם מוכנים לקבל את בריחתו של זיף מפשעיו ותהליך אילוץ הזיכרון הם מסגרת לכל המחזה. רק דמותו של יהוא מופיעה בתנ"ך, שאר הדמויות הן פרי הדמיון. אבל המחזה כולו הוא דיאלוג עכשווי עם הטקסט הקדום על האירוניה והאכזריות שבו, כמו גם אי הנחת של הסופר המקראי כלפי גיבורו המבצע פשעים בשם האל. עוצמת הזוועה מרשימה בשני המחזות, זה המקראי וזה של עברון, כמו גם תחושת הבלתי נמנעות של האירועים. מרחץ דמים מוביל למשנהו, מעגלי האימה מתרחבים והולכים. עוד ועוד בני אדם משותפים בזוועות בעל כורחם, כמה מרצונם, רובם מפחד. סביב יהוא מסתופפים קצינים, סריסים, עושי דברו, ועם רב של מתים, גולגולות וקורבנות בבית, בשדה ובבור. גנרלים קשוחים אבל ישרי דרך, חמוצי דם וזכי עיניים היו נושא למחזות רבים. גם מקבת היה פעם בחור וטוב לנשק. ריצ'רד השלישי למד דבר או שניים מיהוא, וודאי שעברון למד מהתנ"ך, משקספיר ומכריסטופר מארלו. המוטיב: תאוות השררה והכוח לעולם אינם רחוקים מדי ממי שעוסקים "באופן מקצועי" במלחמות. אפילו מלחמות "אין ברירה". תחילה הדם מרתיע, אחר כך מתרגלים ולקראת הסוף צמאים לעוד. כוחנות היא חומר לסאטירה החל בימי הקפיטנו, דמות קבע בקומדיה דל'ארטה, שהבינה, שבקצין-צבא יש משהו טפוש-כוח. פחות נוח לראות זאת בקצינים "שלנו". יהוא של עברון משדר לא סאטירה אלא סרקזם קודר. עברון יצר ל"הוא" שפה משלו, לא-מקראית ככוונה, וסגנון מדיק. זוהי שפה השואפת אל הטקסי התיאטרלי, כי שליטה בשפה, בקצב, היא עמדת כוח המשנה מציאות.

כשיהוא כובש את הארמון בשומרון ומביאים לפניו את המלכה, הוא כובש אותה באימויו להחדיר חרב לאחוריה. מה שמכניע אותה באמת, הוא השטף הרטורי של יהוא, החדירה הפסיכולוגית האלימה, המחסלת כל התנגדות מצידה.

פרפרוזת שנשאלו מ"מחכים לגודו" של בקט כמו "הן יולדות בכריעה מעל קבר ומלמטה הקברן..." הן אזכור אינטר-טקסטואלי ברור לדרמה מודרנית ולמיקומה מחדש בהווי הישראלי. כך עברון שואל פסוקים מ"קוורטט" של היינר מילר, או מצטט מ"חנה ואחיותיה" של וודי אלן. המחזה אינו חיקוי של המציאות כמו שאינו שחזור של התנ"ך. שני אלה מופרכים ונידונו לכישלון מראש, לטענת עברון. המחזה מעלה את שדות האלימות והכוח המצויים מתחת או מעבר לכיסויי המולת היום יום. ייצוגם המסוגנן, באמצעות ההרחקה התנ"כית מאפשר לזהות אותם במבנים הפוליטיים וביחסים בין אנשים, וכך המרחק של הטקס והסגנון מאפשר דווקא קרבה.

מתוך המבוא לספר "שישה מחזות", קובץ מחזותיו של גלעד עברון, מאת פרופ' שמעון לוי. הוצאת ספרא, 2009

חולשתה של המסגרת המשפחתית

המילה הפותחת את המחזה היא "אבא" ולא בכדי. אמנם התמונה הראשונה של המחזה בה מבקשת קטורה את זורתו של אביה עתידה להתבהר רק בסופו, כאשר יכירו הצופים את שרשרת האירועים שהובילה את זיף למצב בו הוא נמצא, חולשתה של המסגרת המשפחתית נתפסת כבר במבט ראשון. הייאוש בפנייתה של קטורה המבקשת עזרה מאביה("הוא איים עלי אבא... הוא ישלח אותם אלינו, ואתה יודע מי הם ומה הם") לובש בתחילה אופי של תחנונים: "אתה לא תיתן לילדה שלך למות, אבא. אתה אוהב את הילדה הקטנה שלך והיא אוהבת אותך" ולאחר מכן של כעס המתבטא בשבירת הכיסא ובשאלה "ועכשיו מה? מה זה?!" ולבסוף בניסיון של בריחה משותפת אל העבר הטוב: "עוד תחזור להיות ראש שרי הממלכה, מלכים יבואו אליך והכל יחזור כמו מקודם". אך הכל לשווא. כוחו של האב להגן על בתו מפני הסכנה הקרבה נמוג לחלוטין והוא מותיר אותה בגפה מול יהוא, וינטוש אותה תוך זמן קצר כאשר יתאבד. שקיעתו של זיף לתוך מחוזות הטמטום והשכחה, בשעה כה גורלית למשפחתו, מעצימה את תחושת הנתק בינו ובין בתו ומדגימה את השבר בין מי שאמורים להיות שתי חוליות בשרשרת. על רקע זה, אמירתה של קטורה "אני ההמשך שלך, אבא", הופכת לטיעון חד צדדי, שכלל לא ברור מה יכולה להיות משמעותו בהיעדר אישור או הסכמה מצדו של זיף. אם ההמשך הוא מושג ביולוגי בלבד, הרי אין האדם נבדל במאום מן הבהמה, כפי שעולה מהדוגמה שקטורה עצמה מביאה, זו של הפרה המסוגלת לחוש אימהות כלפי העגל שלה גם בבית המטבחים. אך אם ההמשך הוא התפיסה המשותפת של הורה וילדו/ילדתו את המושג העתידי, או אז התנכרותו של אחד הצדדים למחויבותו מרוקנת את ההמשכיות מכל תוכן. כל אחד משני הפירושים מצביע על שבר קיצוני המשמש מראה לפגימותה של המערכת החברתית בה נאלצים ויאלצו הנותרים בחיים להמשיך להעביר את חייהם. זאת ועוד, בכל המקרים בהם אנו נתקלים בתא המשפחתי במחזה, הוא תמיד מופיע לעינינו בצורתו הבלתי שלמה: לקטורה יש אב, אך אין לה אם, לאיזבל יש בן אך אין בעל; לזילפה ויהורם אין ילדים וכך גם לעזגד ולמעכה; ליהוא, הגיבור הראשי, אין אשה, אין ילדים, והוריו אינם מוזכרים ולו במילה אחת. מכאן, שעוד בטרם החלו הרציחות שישלקו את איזבל ויהורם מהתמונה, יותירו את זילפה ללא בעל ויעניקו ליהוא שתי נשים, מעומת הקהל עם שורה של תאים משפחתיים חסרים: או שהעבר לוקח(בהיעדר אחד ההורים) או שהעתיד אינו קיים(בהיעדר ילדים), מה שמביא אותנו לתמונה האחרונה של המחזה.

אופיו הבנאלי של הכוח

"דרך ארוכה עשיתי כדי לשבת כאן, זיף, על הכיסא הזה. ליד השולחן הזה. אבל חשבתי שיהיה בו משהו... יותר, אחר". סימני השררה, שסימלו בעבר את כוחו של המלך, הפכו להיות לא יותר מאשר עצמים. הכיסא "הזה", לא רק שאינו עולה על כיסאות אחרים, אלא גם אינו שונה מהם. חשיפת אופיו הסתמי של החפץ, שהיה משאת נפשו של החייל מהגלעד, שופכת אור על האופי הבנאלי של הכוח שאותו השיג יהוא לאחר מאמצים כה רבים, ומעמידה באור נלעג את עצם ההישג של תפיסת השלטון. בהקשר זה יש גם להבין את הכרזתו של יהוא כלפי כל היושבים ליד השולחן: "כל המשפחה!" לא רק דברים דוממים איבדו את כוחם ליצד משמעות, גם בני אדם עברו תהליך דומה "בית המלוכה" החדש איננו משפחה, הוא אוסף של שבירי משפחות הרוסות שלעולם לא תוכלנה להתחבר לכלל שלם, נלעג. כאשר מנסה יהוא לשוחח עם זיף, הוא מגלה שמורהו לאמנות הנאום שכח כיצד לדבר. על אובדן הקשר עם עברו הפרטי, זה המאחד את התקופה בה היה חייל עם התקופה בה היה למלך, מגיב יהוא בחרדה עמוקה המוצאת את ביטויה בניסיון להחזיר את הגלגל לאחור בכוח:

"את הבת שלו, קטורה - את תחזירי לו את הזיכרון. אם הוא חי - אז הוא זוכר. שכנעי אותו, קטורה. כי אם לא יחזור להיות זיף, זיף איתו אשב לשיחה, אני לא צריך אותו יותר. ניתן אותו לחיילים וגמרנו. גמרנו! כי מה הטעם להמשיך ולעשות מה שכבר עשינו. מה הטעם, אם הדברים הם רק כמו שהם נראים".

לא מעט מקופל במשפטים המצומצמים אותם אומר השליט החדש לבתו של ראש השרים לשעבר: האסון בכך שהכוח של היחסים בתוך התא המשפחתי עולה בעוצמתו על האלימות המופעלת עליו מבחוץ, התקווה שאכן מדובר במצב הפיך ושזיף ישוב להיות מה שהיה, ההשקפה שהזיכרון הוא דבר חי ומתפקד כל עוד האדם הנושא אותו לא מת, אך מעל לכל, ההודאה המפורשת שבהעדר יכולת לנהל שיחה של ממש - מעשינו רדודים, ראייתנו את העולם היא שטחית, והטעם של כל פעולתנו אובד. אך כוחו של המלך הוא, כאמור, מוגבל. לא איומים ברצח אב, ולא הפנייה אל רגש הכבוד של הבת יועילו, כאשר האדם מנקז את אישיותו מרצונו הוא אל אפיקי השכחה והטמטום. ניסיונותיה של קטורה להזכיר לאביה את עברם המשותף, בו התגברו על משבר קשה כאשר הייתה ילדה קטנה והלכה לאיבוד, נתקלים במחסום אלם, ומחאותיה על אי הצדק והעוול שבהפקרתה לעתיד עגום אינם זוכים לתגובה של ממש. שלושה מתאבדים(זיף, עזגד ומעכה) ושני נרצחים(איזבל ויהורם) הם סך הגוויות ביצירה המשרטטת בבחירות מרבית את השינוי הרה האסון העובר על חברה שלשונה השחתה במזיד, שהאנשים החיים בה והפועלים בעמדות מפתח חונכו לראות את הערפול כערך, את השקר כאמנות, ואת הפער בין המילים והאמת כמפתח הכרחי להצלת חייהם. דומה, שאין דבר פגיע שאינו מוכח ביצירה זו. במלוא העוצמה, שאין דבר מה רגיש שאינו זוכה במנה גדושה של אטימות, שאין אהבה שאינה נרמסת תחת מגפי האלימות.

מתוך "זהו מחזה העוסק, כזכור, בחורבן"-אתיקה בעידן של כיבוש - מילים ומעשים ביהוא לגלעד עברון מאת יואב רינון. "במה" 130, כ"ז, 1992

נטשה טוכמן-פוליאק

ניב מנור

אילן רון

גלעד עברון

גלעד עברון(מחזה)

נולד ב- 1955, תל-אביב. למד במחלקה לאמנות באקדמיה "בצלאל", ירושלים (1976-1979). מחזות: "זוז אתה מסתיר לי את השמש" - החלק הדרמטי בפרויקט בימיו אופירה הניג, תיאטרון TAK, ליכטנשטיין ותיאטרונים נוספים, 2012. "יוליסס על בקבוקים", מחזה, במאיית אופירה הניג, תיאטרון חיפה, 2010 המחזה תורגם למספר שפות והוצג בצרפת, גרמניה וארצות הברית. "רק השפה נשארה" (השטן משאטין), המחזה המתורגם ב- Comedie Francaise בפרז ובפסטיבל לכתיבה עכשווית בינלאומית ב- Abbey of Prémontrés ב- Pont-à-mousson, במאי זוהר וקסלר, 2009. "הטענה של קיחוטה", מחזה, במאיית אופירה הניג, תיאטרון הרצליה, 2008. "עין לטושה", מחזה, במאיית יעל קרמסקי, פסטיבל תיאטרון קצר, תל-אביב, 2007. "שמים", המחזה המתורגם בתיאטרון Ouvert, במאי מישל דידים פריז, 2005. "הוא", המחזה המתורגם, במאי זוהר וקסלר, פריז, 2000. "לב טוב", מחזה, במאי חנן שניר, תיאטרון "הבימה", תל אביב, 2000. "שמים", מחזה, במאיית אופירה הניג, תיאטרון החאן, ירושלים, 1999. "קין", מחזה, במאי מיקי גורביץ, פסטיבל למחזות קצרים, תל-אביב, 1997. "הר לא זז", מחזה, במאי חנן שניר, תיאטרון הבימה, תל-אביב, 1996. "הוא", מחזה, במאי חנן שניר, תיאטרון "הבימה", תל-אביב, 1992. "גשם", מחזה, במאי רמי דנון, תיאטרון "הקאמרי", תל-אביב, 1988. כתב סרטים עלילתיים ודרמות לטלוויזיה, ביניהם "לחם", סרטי בשיתוף מאיר דורון, הטלוויזיה הישראלית, 1985; ו"מר מאני", סרטי למיני סידרה על פי א. ב. יהושע, הטלוויזיה הישראלית 1995/6. שניהם בבימויו של רם לוי. פרסם קובץ סיפורים קצרים "מראה מקום" בהוצאת עם עובד, 2003; הקובץ "שישה מחזות" בהוצאת ספרא, 2007, ותרומים. זכה למספר פרסים, ביניהם: פרס "איטליה" ל- "לחם", פרס לסרט הטלוויזיה הטוב באירופה לשנת 1986. פרס אקו"ם ל- "הוא" כהצגה הטובה ביותר לשנת 1993. פרס ראש הממשלה לסופרים, 1997. פרס התיאטרון ל- "יוליסס על בקבוקים" עבור המחזה הטוב ביותר ולהצגה המקורית של השנה, 2011. פרס המחזאות לשנת 2012 ע"ש נסים אלוני, קרן רבינוביץ' לאמנויות תל אביב.

אילן רון(בימוי)

נבחר בנובמבר 2011 לניהול תיאטראות אירופה (UTE). מנהלו האמנותי של תיאטרון הבימה. מנהלה האמנותי של קבוצת צעירי הבימה(1996-2004). מנהלו האמנותי של תיאטרון הקאמרי(1984-1992). מנהלו האמנותי של תיאטרון החאן(1982-1975). שותף להקמת הבמה הסאטירית בתיאטרון "צוואת" (1977). בין עבודותיו: "עקומים", "מחכים לגודו" (ת. חיפה, על עבודה זו נבחר ע"י אוניברסיטת מיישיגן לאחד הבימאים הבולטים בשנות ה-80). בת. בית ליסין: "מותו של אנרכיסט", "חשמלית ושמה תשוקה". בת. הקאמרי: "טוב" (הצגת השנה ובימאי השנה בעיתון "מעריב"), "קסטנר" (פרס מסקין למחזה המקורי), "מיכאל קולהאס", "אמא קוראז", "גם הוא באצילים", "נורה", "חפץ", "הבכיינים". בת. הבימה: "החייל האמיץ שוויק", "קן הקוקייה", "מחכים לגודו", "הקומיקאים", "כתר בראש", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "מלחמה", "הלחקה", "אנה קרנינה", "מסילה לדמשק", "ביקור הגברת הזקנה", "הסוחר מוונציה" (ההצגה הזומנה לייצג את ישראל בפסטיבל שייקספיר הבינלאומי בתיאטרון "הגלוב" בלונדון, במאי 2012), "הקמץ", "חשמלית ושמה תשוקה". זכה בפרסים ע"ש משה הלוי, שמעון פינקל, יוסף מילוא, פרס רזנבלום. ביים את "קסטנר" בת' העירוני של הילברון, גרמניה(1988), ההצגה "מיכאל קולהאס" השתתפה בפסטיבלים בינלאומיים באדינבורג וורשה(1987/8), בסיבוב הופעות בגרמניה(1988) וברוסיה(1990). ביים את "גם הוא באצילים" בתיאטרון "מאל" במוסקבה(1990). ההצגה "מחכים לגודו" השתתפה בפסטיבל מנצ'סטר(1994), "מעגל הגיר הקווקז" בפסטיבל בינלאומי לתיאטרון גרמני(2000), "מלחמה" בתיאטרון "סטאבילה", טורינו, בתיאטרון "קאטונה", בודפשט, בתיאטרון "בולאנדרה", בוקרשט(אפריל, 2007), ב"תיאטרון דואה פארמה"(2008), "אנה קארנינה" בבוקרשט(2008), "מסילה לדמשק" במוסקבה(2012), "הסוחר מוונציה" במרדיר(2013), בקלוד(2015), ביים לאחרונה את "אוגוסט: מחוז אוסייג" בתיאטרון קורפירסטנדאם בברלין.

ניב מנור(עיצוב תפאורה)

בוגר החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל אביב. בין עבודותיו: "אלוהים מחכה בתחנה", "השבועה", "לא אשנא"(תיאטרון הבימה); "הפרדס", "אמא שלו", "אהבה זה לא הכל"(בית ליסין); "בוגד"(תיאטרון באר שבע); "הרפתקאות חמור שכולו תכלת"(תיאטרון חיפה); "חליל הקסם", "סינדרלה"(אופרות לילדים באופרה הישראלית). "נישואי פיגארו"(סימפוניטה באר שבע). "המשתה", "הזמרת הקרחת", "הרמאי"(אופרה קאמרה), "רחמי של טיטוס"(התזמורת הקאמרית הקיבוצית).

נטשה טוכמן-פוליאק(עיצוב תלבושות)

מעצבת תפאורה ותלבושות. בוגרת תואר שני בעיצוב במה(MFA) בהצטיינות בחוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב(2007) וזכתה מלגה על הישגים ראויים להערכה בחוג(2005). בין עבודותיה: בת. הבימה: "אלוהים מחכה בתחנה"(תלבושות), "המאהב"(תלבושות), "השבועה"(תלבושות), "אדם לא מת סתם"(תלבושות). בת. חיפה: "הרפתקאות חמור שכולו תכלת"(תלבושות). בת. החאן: תהילה (תפאורה). באנסמבל הרצליה: "לילה טוב אמא"(תלבושות). באקדמיה למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה: האופרה "דון ג'ובאני"(תפאורה ותלבושות). בבי"ס ניסן נתיב, ירושלים: "הנפש הטובה מסצ'ואן" (תפאורה ותלבושות). בפסטיבל תיאטרון קצר(צוותא, 2011): "מעלית, בחלוף שנה, לה בריאות" (תפאורה). אונ' תל אביב: "אהבתה של פדרה"(תפאורה), "הצילו"(תפאורה), "תזונה"(תלבושות), "מוריס שימל" (תלבושות). זוכת פרס "הבימה" 2014 ע"ש אלה דן ז"ל.

אסי אשד

זיו וולושין

מירי לזר

אורי וידיסלבסקי

אורי וידיסלבסקי (מוזיקה)

מלחין מוזיקה לתיאטרון, קולנוע ומחול זה למעלה מעשרים שנה. במהלך השנים הלחין מוזיקה ליותר מ-200 הצגות תיאטרון, עשרות סרטי קולנוע וכ-20 ערבי מחול, שחלקם מבוססים במלואם על המוזיקה שלו. בין עבודותיו בארץ ובחול – בתיאטרון: "פתאום הגיע סתיו", "גורודיש" (שתי הפקות), "חיזור גורלי", "הקמצן", "זרעים של שתיקה", "עת דודים", "איש חסיד היה", "הסוחר מוונציה", "כטוב בעיניכם", "ריצ'רד השלישי", "יוליוס קיסר", "משרתם של שני אדונים", "מנדרגולה", "מראה מעל הגשר", "כריתת ראש", "הוא", "נימר חברבורות", "החילוני האחרון", "נוצות", "מפעל חייו", "הצוצרה בוואדי", "אקורדיונים", "גורודיש", "בויטרה", "השחקן", "עיר הנפט", "ריגוש", "נהג ציירת", "אהבה ממבט שלישי", "הופס והופלה", "המכשפה", "מבקר המדינה", "אונור", "התאונה", "פונדק הרוחות", "שש נשים מדברות על יופי", "הנסיגה ממוסקבה", "גוד ביי אפריקה", "אנדה", "ולנטינו", "לילה במאי", "אוגוסט", "מסילה לדמשק", "רוחלה מתחנת", "מכולת", "שיינדלה". בקולנוע: "שחור", "ארץ חדשה", "פיתוי", "You are rejected, Between The sand and the sky", "אני ישנה וליבי ער", "גיא אוני", "The monarch of crystal falls". במחול: "דירת שני חדרים", "חמורים", "במערבולת התשוקה", "תא", "דיו-כן", "Peace of cake", "Once upon a time", "רק גברים רוקדים" – ערב שלם שהוקדש ליצירותיו במרכז סוזן-דלל. משמש כמאי בקבוצת הקרקס "קרקס-y", במסגרת זו הועלו "קאראבינה" (פסטיבל עכו), פאנאנגו, קיי Q (מופע המבוסס על שירי להקת קווין), אליסה (פנטזיית קרקס מקורית על פי הסיפור "אליסה בארץ הפלאות"). הלחין את השיר "ילדי חורף 73".

מירי לזר (תנועה)

בוגרת מצטיינת של המסלול לתיאטרון מחול ב"סמינר הקיבוצים", 2009. תלמידת תואר שני בתכנית הבינתחומית לאומנויות, אוניברסיטת תל אביב. כוראוגרפית, בימאית ועורכת מוסיקלית. ביימה עם מאור זגורי את ההצגה המצטיינת לפסטיבל עכו 2010, "25" (ציון לשבח על בימוי). ביימה בצוותא את יצירת תיאטרון-המחול DISTANZ וב"סמינר הקיבוצים" את יצירת תיאטרון-המחול "פולארד" שהזמנה לפסטיבל תיאטרון בינלאומיים. בין הצגותיה ככוראוגרפית וכעורכת מוסיקלית: בת. הבימה: "חשמלית ושמה תשוקה", "הכיתה שלנו" (בשותף ת. הקאמרי) "הסוחר מוונציה", "מישהו ימות בסוף", "ונת לי חיי". בת. תמונע: "אבסינט", "המחברת הגדולה". בצוותא: "בתולים", "הרדופים" (פרס "קיפוד הזהב" 2013). פסטיבל ישראל בדימונה: "שלג ויער". תיאטרון אורנה פורת: "לשמור על הכדור". ב"סמינר הקיבוצים": "בגלל הלילה", "הומאז". בת. באר שבע: "הביתה הביתה". בת. הקאמרי: "מקבת". מעצבת את פסקול סדרת הטלוויזיה "גורי אימפריה".

זיו וולושין (עיצוב תאורה)

בוגר "סמינר הקיבוצים" בתיאטרון. בין עבודותיו: "פשוטה", אלף לילה", "החוטם" "כוכב יאיר", "מר פרסוניאק", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", "הסוחר מוונציה", "לא אשנא", "השבועה", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה", "חשמלית ושמה תשוקה" (בת. הבימה). "אח אח בום טראח", "סיפורי גילגמש" (זוכה פרס התאורה, פסטיבל חיפה 2003, 2009). "אישה בחולות" (זוכה פרס התאורה, קיפוד הזהב 2006), "נשים זרות" (זוכה פרס התאורה, קיפוד הזהב 2007) (ת. יפו). "הקסם של אורנה" (תיאטרון אורנה פורת, זוכה פרס תאון הצגות הילדים). "ערבה" (תיאטרון נוצר, זוכה פרס התאורה, קיפוד הזהב 2012), "האסיר מהקומה ה-14" (ת. הקאמרי ות. באר שבע). "הידיד", "הכיתה המעופפת", "מלך היהודים", "המכשפה בבית ממו" (תיאטרון המדיטק, זוכה פרס התאורה, פסטיבל חיפה 2012). "מלאכת החיים", "סיפור ישן חדש" (ת. בית לסין), "משהו למות בשבילו", "בומרנג", "חמור שכולו תכלת" (ת. חיפה). "החיים בשלוש גרסאות", "המחברת הגדולה", "רודף העפיפונים" (ת. גשר), "חבלי משיח", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "רומיאו ויוליה" (ת. באר שבע). באופרה – "דידו ואניס", "הרמאי", "פונדק הרוחות" (אופרה קאמרה).

אסי אשד (שפה ודיבור)

מלמדת דיבור ושפה ב"בית צבי" ובבית הספר לאמנויות הבמה ב"סמינר הקיבוצים". לימדה בחוג לתיאטרון באוניברסיטת חיפה. השתלמה בסטרטפורד אצל סיסילי בארי (RSC) ובלונדון אצל פנטי רודנברג (RNT). בין עבודותיה: בת. הבימה: "אדיפוס – תיאור מקרה", "חשמלית ושמה תשוקה", "הקמצן", "אדם לא מת אתם", "פרסונה", "הסוחר מוונציה", "קוויואר ועדשים", "שלמה המלך שלימי הסנדלר", "חברון", "מסילה לדמשק". בת. הקאמרי: "המלט", "היה או לא היה", "המלך ליר", "ריצ'רד II", "ריצ'רד III", "מקבת", "עוץ ג'וזף לוי". בת. חיפה: "סיפור פשוט", "המלט", "מקבת". בת. גשר: "סונטת קרויצר", "כולם רוצים להוליווד". בת. הספריה: "ריצ'רד השני", "קליגולה", "ריצ'רד השלישי". בת. החאן: "האדרת", "בגידה", "האשליה", "אסתרליין יקירתי". בת. באר שבע: "אילוף הסוררת", "הרבה רעש על לא כלום". באנסמבל עיתי"ם: "הדיבוק", "כישוף".

שחקני ההצגה

גיל פרנק(יהוא)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי" 1987. בת. הבימה: "שניים עשר המושבעים", "רוקדים בלונאסה", "טרטיף", "ביבר הזכוכית", "אדם", "מראה מעל הגשר", "ליל העשרים", "אדיפוס - תיאור מקרה" (קראון/טירסיאס). בת. בית ליסין: "תומים", "שח ומט", "וריאציות על נושא מסתורי", "אלטנלנה", "חשמלית ושמה תשוקה", "קיסריה סופ"ש". בת. החאן: "מי תהום". בת. חיפה: "מלאכים באמריקה", "ציפור הנעורים המתוקה", "בני ערובה". בת. הספרייה: "מודיאני", "בשפל". בת. באר שבע: "עקרונת הכתיבה", "ברור כשמש", "קומדיה של טעויות", "בית מלאכה", "מחלת נעורים", "הגולד האחרון". בת. הקאמרי: "סיפור משפחתי", "עולמה של איימי", "נורה", "המורדים", "הורדוס", "עקר בית", "המלט", "האב", "תרה", "מי מִפחד מוירג'יניה וולף?", "האריסטוקרטים", "הילכו שניים יחדיו", "ריצ'רד השני", "מקבת", "חברים של חברים". ת. אנסמבל הרצליה: "צרים". בקולנוע: "אפטר", "עונת הדובדבנים". בטלוויזיה: "המוסד", "לחיי האהבה", "משחק החיים", "מיכאלה", "שתיקת הצופרים", "וינזנה". זוכה פרס שחקן השנה 2007 על תפקידו ב"האב". זוכה פרס שחקן השנה 2014 על תפקידו ב"מקבת". זוכה פרס משרד החינוך על תפקידו ז'בוטינסקי ב"הילכו שניים יחדיו".

דב רייזר(זיף)

בוגר "בית צבי" 1971. בין תפקידיו: "הפיזיקאים", "משפט הקופים", "אמיל והבלשים", בהם הופיע ב"הבימה" כילד וכן: "מעגל הגיר הקווקזי", "גן ריקי" (יואב), "הנפש הטובה מסצ'ואן" (ואנג), "גן הדובדבנים" (יאשה), "סוף ההתחלה", "עסק משפחתי" (בנדיקט), "רעל ותחרה" (טדי), "מלך היהודים", "משרתם של שני אדונים" (פנטלון), "הדה גאבלר" (השופט), "הקווקריו" (פונטיניאק), "החייל האמיץ שוויק", "ההולכים בחושך", "קן הקוקיה" (הארדינג), "חבילות מאמריקה" (יואל ברגר), "ללכת עד הסוף" (רוזולף), "הנאהבים והנעיעים" (אלתר), "בגדי המלך" (אלכסנדר טורנו), "חודש בכפר" (שפיגלסקי), "מבקר המדינה" (צוקר), "מישהו שישמור עליי", "פירורים" (אליקו), "החגיגה" (פול), "דיבוקים", "טיקוצ'ין - בת ים", "לילה במאי", "השוטר אזולאי" (פקד לבקוביץ'), "מונוגמיה", "ביקור הגברת הזקנה" (ראש העיר), "החולה ההודי" (אליהו), "אדם לא מת סתם" (ברוך ברג/השופט), "גברתי הנאוה" (קולונל פיקרינג), "אדיפוס - תיאור מקרה" (ריזרוס/שליח). בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "הלילה השנים עשר" (סר אנדרו גאצ'יק), "אנה פרנק" (קארל), "טומי תם" (המלך). בת. באר שבע: "טרטיף" (טרטיף), "הלילה השנים עשר" (מלוליו), "אופרה בגרוש" (מקי סכינאי), "מסיבת יום הולדת" (סטנלי), "המייזנטרופ" (אלצסט), "צריך פיאט בחיים" (אנטוניו), "המתאבד" (פודסקלניקוב). בת. הקאמרי: "סולומון גריפ" (יהושע), "מהגוני" (ג'ים), "אורזי המזוודות" (זיג), "ייסורי איוב" (מוציא לפועל וליצן פטתי), "הוצאה להורג" (צמרמורת פחד). בת. הספרייה: "בשפל" (שחקן), "הנרי ה - 4" (הנרי). בטלוויזיה: "זהו זה", "סיפורים בראש", "רחוב סומסום", "מוצ'יט", "הכל נשבר במשפחה".

יגאל שדה(זיף)

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי" 1986. בין תפקידיו: בת. הבימה: "ירמה", "ליל העשרים", "חתונת דמים", "בחורים טובים", "מלך היהודים", "משרתם של שני אדונים", "זעקי ארץ אהובה", "שלוש אחיות", "ביקור הגברת הזקנה", "הששנה המקועקעת", "החייל האמיץ שוויק", "נמר חברבורות", "הר לא זז", "מרי לו" (ריקרדו), "חודש בכפר" (ראקיטין), "מלחמה" (ה), "אנטיגונה" (קריאון), "דיבוקים", "טיקוצ'ין", "אותו הים" (הסופר/ קשיש יוני), "איולף הקטן" (אלפרד אלמרס), "כוכב יאיר" (גבריאל), "מסילה לדמשק" (קפלן), "שרי המלחמה", "איש חסיד היה", "הסוחר מוונציה" (שיילוק), "המאהב" (אדם), "עת דודים". בת. באר שבע: "תמונות ציד", "אהובת החייל", "מותו של סוכן", "אילוף הסוררת", "דודות של צ'רלי", "הנפש הטובה מסצ'ואן", "טובת המולדת", "הביצה", "בורגנים", "דון ז'ואן", "מפיסטו". בת. הספרייה: "בשפל". בת. החאן: "אנה גלקתיה" (סורדו), "נוף ילדות" (ריימונד), "מידה כנגד מידה" (אנג'לו), "שמייים" (שילר), "הבתולה מלודמיר", "האשה מן הים" (הזר), "השחקן" (קוסטיה), "השיבה למדבר" (עזיז), "נדל"ן" (ריקי רומא). בת. הרצליה: "תנינים" (נאדל), ערב שירי אלתרמן.

לאה גלפנשטיין(קטורה)

בוגרת מגמת משחק בתיכון לאמנויות "תלמה ילין" בהצטיינות, 2001. בוגרת ביה"ס למשחק "סמינר הקיבוצים", 2008. זוכת פרס השחקנית המבטיחה מטעם תיאטרון "הבימה" זוכת פרס השחקנית הטובה ביותר בפרס הבמה לילדים ולנוער עבור תפקיד אן שרלי ב"האסופית". בין תפקידיה: "ביאטריצה" (ביאטריצה), "בתולים" (מיה), "התקלה" (פילא). בת. הבימה: "החוטם" (אף, שוער, נערת המפכח, ילד, פקיד), "מישהו ימות בסוף" (ניקו), "ביקור הגברת הזקנה" (אוטילי), "מסייה דה פורסוניאק", "פוסטראומה", "ארץ חדשה", "אדם לא מת סתם" (שפרה, הילד המת), "השבועה", "אלוהים מחכה בתחנה", "אבא גוריו" (דלפין/אגאתה). ב"מדיטק": "מותק" (מותק). בת. לילדים ולנוער: "הרפתקה בקרקס" (לני). ת. השעה: "האסופית" (אן שרלי), "הלב האמיץ של אירנה סנדלר" (אירנה סנדלר). הייתה מועמדת לפרס שחקנית המשנה לשנת 2013 עבור תפקידה בהצגה "אדם לא מת סתם".

מאיה מעוז(זילפה)

בוגרת תלמה ילין. יוצאת להקה צבאית. בוגרת "בית צבי", 1996. במסגרת לימודיה זכתה ב-13 מלגות הצטיינות. בין תפקידיה בתיאטרון: בת. הבימה: "אדיפוס - תיאור מקרה" (יוקסטרה), "אבא גוריו" (בוז'ואן/המבשלת), "זרעים של שתיקה" (נעמי מואב). בת. חיפה: "תשובה" (לילית), "מלאכים באמריקה" (הארפר), "טייבלה והשד שלה" (טייבלה), "אותלו" (דזדמונה), "להיות או לא להיות" (מריה). בת. בית ליסין: "יומנים" (גליה), "הרומן הראשון שלי" (ליסה), "פרינסס מרי שבע" (שרה), "עלמה ורות" (רבקה). בת. באר שבע: "לא כולל שינה" (וואלס). בת. הקאמרי: "האסיר בלב העיר" (עדנה), "בעל למופת" (ציקי), "הם יורים גם בסוסים" (מארי). בת. הספרייה: "מולי סוויני" (מולי), "האסופית" (מרילה), "מעגל הגיר הקווקזי" (אשת המושל), "דואט לאחת" (סטפאני), "טעות ברצח" (פרידה), "יוסף וכתובת הפסים" (אשת פוטיפר). בטלוויזיה: "כל העולם במה-שייקספיר לילדים", "מעורב ירושלמי" (רינת), "פלפלים צהובים" (דר' שחק), בתיאטרון הפרטי: מחזות הזמר "סיפורי נרניה" (מלכת הקרח), ו"קטנטנות". הייתה מועמדת לפרס אנשי השנה בקטגוריית התיאטרון בשנת 1998 ומועמדת לפרס התיאטרון בשנים 1998-1999. אמה של מיקה ואדם קפטן.

אלון נוימן (עגד)

שרת בתיאטרון זה"ל. למד משחק ב-"NYU" בניו יורק וב-"Mountview Theatre" school בלונדון. בין תפקידיה בתיאטרון: בת. הבימה: "עת דודים" (ארון) "רעל ותחרה" (ויקטור ברוסטר), "פרסונה", "נתתי לה חיי" (אלון נודע), "כוכב יאיר" (מיקי), "נפגעי חרדה", בת. בית ליסין: "אלוהי הקטל". בת. הקאמרי: "אשכבה", "קברט ליון", "רצח", "עולמה של איימי", "אנטיגונה", "מעופפי רישפון". בת. גשר: "רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים". בת. חיפה: "יאיר". בת. באר שבע: "מעקב באפלה". הצגת היחיד שלו "תום", זכתה לציון לשבח בפסטיבל תיאטרונטו 2006. היה מיוצרי המופע "מיומנה", איתו הופיע בארץ ובעולם. בין תפקידיה בקולנוע: "מלח הארץ", "אחד משלנו" (סרטו של אורי ברבש), "מתנה משמים" (סרטו של דובר קוסאשווילי), "מקס ומוריץ". דיבוב סרטי אנימציה: "צעצוע של סיפור" (בז שנות אור), "מדגסקר" (מלמן), "ספייסג'ם" (מייקל ג'ורדן). בין תפקידיה בטלוויזיה: "של מי השורה הזאת?", "מילואים", "חשופים", "המדריך למתחילים", "חדשות מפתיעות", "שערוריה", "מה שלמה?", "אבאז ואמאז", "המגפה", "70 מיליון סיבות לאושר". מלמד ומאמן שחקנים בשיטת איוונה צ'אבק. מגיש תכנית תרבות שבועית "ארטיסטים" ברדיו "מהות החיים". משתתף במופע האלתורים Threefalling בצוותא. מופיע בימים אלה במופע הסטנד-אפ שלו, "ללא חומרים משמרים".

רזיה ישראלי(מעכה)

בוגרת החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב. הייתה חברה בקבוצת הפרויקט בהדרכת נולה צ'לטון. בין תפקידיה: בת. הבימה: "אופרה גרוש" (פולי), "נשי טרויה" (אנדרומוכה), "סג'ר" (מירה), "האוריסטיאה" (פלאס אתינה), "חיזור גורלי" (ג'אן). בת. חיפה: "אופניים לשנה" (קבוצת הפרוייקט של נולה צ'לטון), "נעים", "סורגים", "המלט" (גרטרוד), "ציד המכשפות" (טיטובה), "רומיאו ויוליה" (האומנת), "נשף המסכות", "איפיגניה באוליס". בת. הקאמרי: "הזונה בגדולה מבבל", "כולם רוצים לחיות", "חוות החיות". אנסמבל עיתים: "המלך הולך למות". בת. החאן: "המרפסת". בת. הסימטה: "על סף פרישה". בצוותא: "לא משלמים יותר". בת. באר שבע: "המלאך הכחול". הצגות יחיד: "כמו זיקית", "הדנסיסט". בקולנוע: "בובה", "רשימת שינדלר", "סיפור שמתחיל בלוויה של נחש", "הגמל המעופף", "למלא את החלל", "אליס", "מתנת האש". בטלוויזיה: "זהו זה!", "מרחב ירקון", "פרנקו וספקטור", "חקירה פנימית", "בית המשאלות", "שטיסיל".

עודד אהרליך

שלומי ברטונוב

דניאל סבג

דניאל סבג(חייל א')

בוגר ביה"ס לאמנויות הבמה "סמינר הקיבוצים", 2009. בין תפקידיו: בת. הבימה: "אבא גוריו" (ביאנשון), "הקמצן" (לה-פלש/ לה מרלוש), "הסוחר מוונציה" (לנצלוט), "עת דודים" (נחומי), "רעל ותחרה" (רב פקד או'הארה), "מלכת היופי של לינאן" (ריי דולי), "כל החיים לפניו" (מומו), "איש עומד מאחורי אישה יושבת", "מישהו ימות בסוף" (ג'ו), "אם יש גן עדן" (בייליס). בת. אורנה פורת לילדים ולנוער: "שמור על הכדור", "מחסן השטוזים של דתיה", "בגדי המלך החדשים". בת. השעה: "האסופית". בת. צוותא: "בתולים". בת. תמונע: "החברים של ננה". במעבדת תרבות דימונה: "שלג ויער". בקפה קאמרי: "25". "החולד הקטן" (הפקה פרטית בבימוי אהרון ליון). בטלוויזיה: "חיים אחרים" (גדעון, קשת), "ק.ק. קטמנדו" (קשת), "זגורי אימפריה" (אבישי), "רון", "כוכב הצפון" (yes).

שלומי ברטונוב(חייל ב')

שחקן ומורה לתנועה ואימפרוביזציה. בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב, תל אביב 2010. בין תפקידיו: בת. הבימה: "גבירתی הנאוה" (זולטן קרפאטי/ג'ורג' המוזג). "מיין קאמפף" (פסטיבל עכו 2011), "אצל הים" (קבוצת התיאטרון של רות קנר). כותב מוסיקה מקורית לקולנוע ולתיאטרון.

עודד אהרליך(מחליף לחייל א' וב')

בוגר הסטודיו של יורם לווינשטיין, 2005. בין תפקידיו בתיאטרון: בת. הבימה: "מסילה לדמשק", "אם יש גן עדן", "ארץ חדשה", "השבועה" (יורד ים/גבאי/מאנשי העיר), "אם הבית", "המאהב", "אלוהים מחכה בתחנה" (ג'אמבל/פלסטיני). ת. אורנה פורת: "הקסם של ארנה". תיאטרון גושן: "הענק וגנו" (כתיבה, בימוי ומשחק). ת. השעה: "בגדי המלך" (כתיבה, בימוי ומשחק), "הברוזון המכוער" (כתיבה ובימוי). בקולנוע: "טיול לצפון". בטלוויזיה: "הום לנד" (BBC).

התיאטרון הלאומי הבימה מציג עונה של תיאטרון איכותי במיטבו

מחזאות ישראלית : מחזאות בינלאומית וקלאסיקה

משפחה עליזה

קומדיה מאת רון קלארק וסם בובריק
תרגום: ירון פריד | בימוי: נתן דטנר

חשמלית ושמה תשוקה

בשיתוף תיאטרון הקאמרי
מאת טנסי ויליאמס

נוסח עברי: רבקה משולחן | בימוי: אילן רונן

אדיפוס המלך

מאת סופוקלס

גרסת הצגה ובימוי: חנן שניר

הקמצן

מאת מולייר

בימוי: אילן רונן

אבא גרוי

מאת שחר פנקס עפ"י בלזאק

בימוי: שיר גולדברג

חיזור גורלי

מאת ג'יימס דירדן

בימוי: משה קפטן

פאניקה

מאת רובין האודן

בימוי: אלון אופיר

ופתאום הגיע סתיו

מאת אריק קנובל

בימוי: איציק ויינגרטן

גבירתי הנאווה

מאת אלן ג'יי לרנר מוסיקה: פרדריק לאו

בימוי: משה קפטן

הכתה שלנו

בשיתוף תיאטרון הקאמרי

מאת טדיאוש סלובודז'אנק

בימוי: חנן שניר

החייל האמיץ שווייק

מאת יוסף אל-דור עפ"י ירוסלב האשק

בימוי: משה נאור

הסוחר מוונציה

מאת ויליאם שייקספיר

בימוי: אילן רונן

משהו טוב

מאת איילין מרפי

בימוי: רועי הורביץ

ונוס בפרווה

מאת דייוויד אייבס

בימוי: אילן אלדד

יהוא

מאת גלעד עברון

בימוי: אילן רונן

הבן הטוב

מאת שי גולדן

בימוי: איציק ויינגרטן

אלוהים מחכה בתחנה

מאת מאיה ערד

בימוי: שי פיטובסקי

נעצר בחצות

מאת מארק הייזרסט

בימוי: משה קפטן

עת דודים

מאת רועי רשקס

עפ"י ספרה של מירי רון

בימוי: איציק ויינגרטן

המאהב

מאת שחר פנקס

עפ"י ספרו של א.ב. יהושע

בימוי: שיר גולדברג

השבועה

מאת שי פיטובסקי ובבימויו

עפ"י "מעשה בירושלמי"

אדם לא מת סתם

מאת שחר פנקס

עפ"י דבורה בארון

בימוי: שיר גולדברג

החולה היהודי

מאת רשף ורגב לוי

בימוי: אלון אופיר

ארץ חדשה

מאת שי פיטובסקי ושחר פנקס

בימוי: שי פיטובסקי

בוסתן ספרדי

מאת יצחק נבון

בימוי: צדי צרפתי

בקרוב:

המחזמר "אוויטה"

מאת טים רייס ואנדרו לוי וובר

בימוי: משה קפטן

אגודת ידידי הבימה

אגודת ידידי הבימה תומכת בפרוייקטים מיוחדים ושותפה בעשייה התרבותית והחברתית-קהילתית של התיאטרון. אנו, באגודת הידידים של התיאטרון הלאומי, גאים להיות חלק מהווייה שאינה מפסיקה להתחדש, גם בגוף - המשכן המחודש של התיאטרון וגם בנפש - טיפוח ושכלול היצירה והשפה האמנותית. אגודת הידידים של תיאטרון הבימה, שמה לה למטרה לפתח את היצירה התיאטרונית ולאפשר לקהל צעיר, הן במרכז והן בפריפריה, ללמוד ולחוות, באופן בלתי אמצעי, את קסמה של אמנות התיאטרון. אגודת הידידים מכירה גם בחשיבות הדיאלוג עם מדינות שונות בעולם ועל כן מסייעת לתיאטרון, כחבר בארגון תיאטרוני אירופה המכובד, ה-UTE, בנסיעותיו לחו"ל ובחשיפת היצירה הישראלית בתיאטרונים רבים בעולם ופיתוח הדיאלוג עם יוצרים ואנשי תיאטרון ממדינות שונות.

יו"ר אגודת ידידי התיאטרון הלאומי הבימה: עו"ד, ציפי רובין

חברי הנהלה:

ארליך גל, הראל אורה, חיימוביץ רונית

לנדאו ליאורה, סביר רינת, רביד נאוה

רוזנברג ריקי - גזברית כבוד, חפץ סיגלייה

מייסדת ונשיאת כבוד: גולדנברג אורה

מזכ"ל: כהן פולין

ידידים הבימה

קורט אורי ועפרה	כהן פיני ופנינית	גבאי נרדה ועזרא	אבידן בריר ברוריה ודר' אברהם בריר
קוריצקי נירה	כרמל שוש	גוטסמן רותי ויואב	אדלר רונית וראובן
קז נילי וישראל	לוי גיטה	גולדנברג אורה	אהובי יגאל
קפלן שרה	ליאון אמנון ומלכה	גור אלן	אור מיכאלה ותיאודור
קצין יהודית	ליבאי דוד	גורביץ מוניק	אחיטוב אורינבסקי ארזה
קרן מיקה ורוני	לנדאו מרינה ואילן בן זאב	גורביץ אריאלה וגרשון	אפרת צבי ודורה
קריב נילי	לנדאו ליאורה ואלי	גיגר מיכה ושרה	אונגר יעל רומי
רב חן רפי	לנדסברג ברוננו	גלר אתי ואהוד	איזקסון אירית
רב-הון יעל	לנדסברג דיתי ואלכס	גרינברג יפית ודר' בני ארד	אילין שרה
רבנוביץ רונית	לסט רותי וגבי	גרנות נעמי ויוסי	אלאלוף שרה
רביד נאוה ואברהם	מאור גליה ויהושע	דואק אבלין	אלאלוף אילנה וג'קי
רהב רני והילה	מטלון מוריאל וענת	דנקנר אורלי ונחמי	אלון אידה ושמעון
רובין ציפי ופנחס	מיתר עפרה ואלי אפשטיין	החברה לישראל	אלחנני איטה
רובינשטיין מיכל ומאיר שמגר	מלמד אלדד ודליה	הורביץ לדיה	אלקון עידית
רוזנברג ריקי	נאמן אייבי ודליה	הירש תמי	אלרואי רונית
רוטר גבריאל ואסתר	נמרודי עופר ורוית	הכהן יעקב וציפי	אפרתי אורית ודוד
רז אייל וריקי	נתנאל ענגי ועוזי	דר' אביקם ואורה הראל	אקרשטיין סטפני וגיורא
ריס איטה	סביר רינת	וילנר חגית	ארליך גל ומישל
רפפורט עירית	סגול טובה וסמי	זמיר רינה ויצחק	ארליך מירה וגיורא
שגיא ליזיקה עמי וטדי	פרופ' סואר יצחק ועדיה	זיו צבי וג'וספין	ארקין דוריס ומורי
שוסטר דליה	סטיבה אורה ואיתן	זרניצקי אורה ויוסי	בארינבוים צביקה ונטלי
שטראוס בן דרור רעיה	סמית ר'י	חיימוביץ רונית	בלנש קיי
שליינגר שמואל	סלע יהודית	חכמי קנפר ניצה	בלומנטל נעמי
שפילגר רותי	סדן שמחה	חכמי יוסף דוד	בנק לאומי
שקד שושנה וישעיהו	עזריאלנט איה	חנן אריה ופסיה	בנק הפועלים
שקד חיה	פרדמן ליאורה ומיכאל	טייק ערונה	בהר יוסי ועירית
רות לבהר שרון	פישמן טובה ואליעזר	טייק יהודית ודר' הנרי	בר ריבה וצבי
שריזלי דניאלה ודני	פלדמן איה וזאב	טלר גזען	בר שלמה
שרף רותי ואהרון	פלידרבאום מייק	ים שחור נעמי ומנחם	ברק אהרון ואליקה
תאומים מושיק ועירית	פרופר אתי וגד	יגיא שלמה ואהובה	ברטפלד אסי
תשובה יצחק וחיה	פרופ' פרשקר יוסף ודליה	יפו עליזה	ברניצקי קוני ודן
	קונדה אפרים וציפי	כהן אלי ואיילה	גבריאלי עדנה וארנן

מועצת הנאמנים של התיאטרון | יו"ר: אדריאן הרשקוביץ
פרופ' מירה זכאי, יוכי דביר, דוד סיני, עמירה דותן
דיקטוריון הבימה | יו"ר: נורית דאבוש | סגן יו"ר: יוחנן צנגן
אסתי אפלבאום פולני, אמנון דיק, שאול משעל, בן עמי עיב, יוסי שחק, דורלי אלמגור
מנכ"ל: אודליה פרידמן | מנהל אמותי: אילן רונן | סמנכ"ל: בני צרפתי

במאי בית וחבר הנהלה אמותית: חנן שניר, משה קפטן
מנהלת מחלקת אמותית ומלקת: רות טון-מנדלסון
מנהל כספים: יגאל ספיבק
דוברות ויחסי ציבור: ריאל שמיר בלאט
מנהלת פיתוח עסקי וגיוס משאבים: יונית וייס

שחקני התיאטרון:

אקי אבני, אורי אברהמי, אלימור אהרון, נירית אהרוני-שוויצר, עודד אהרליך, ג'סיקה אוזן, טלי אורן, תמר אילנאי, דורון אורן, אושרת אינגרשט, גורג'י אסכנדר, אניטל אלבחר, נצר אלוני, אביב אלוש, גילה אלמגור, אהרון אלמגור, רונית אפל, נעמה ארמון, דפנה ארמון, אורי בנאי, אורי דר, עמוס בוארון, חותם בלוטטיק, ריקי בליך, עירית בנדק, שמיל בן-ארי, טליה בן-מזי"א, שמחה ברביור, שלומי ברטוב, עידו ברטל, שריידי גבראי, דוית גבישי, מרים גבריאלי, רינת גולדמן, שושה גורן, גלית גיאת, לאה גלפסטיין, אשט גספריאן, אילנית גרשון, תומר דהן, גבי אוהד-דוד, יבגניה חודינה, יואב דונט, נתן דטנר, רן דנקר, אורי הוכמן, רוברט הניג, דור הררי, אמנון וולף, דניאל ורטהיים, גיא ז-ארץ, ניר לייחובסקי, אורן חבוט, ענת חדיס, טיגי חזומה-פריצקר, ענת טוביה, דנה ידלין, לירון יואל, רזיה ישראל, איציק כהן, יעקב כהן, שמוליק כהן, שמעון כהן, שני כהן, מיכאל כורש, לילך כספי, אדם להב, מוטי לוגסי, לירון לוי, אמיר לוי, אילן לובוביץ, רותי לנדאו, קובי מאור, תות מולאור, הראל מודי, רוי מילר, רינת מטטוב, ראוהה מן סולומן, מאיה מעוז, שפי מרציאנו, ערן חגי נויברג, אלון נימון, לואי נופי, נעמה נחום, אורית נחמיאס, דוריס נמני, דניאל סבג, שחף סגל, עמי סמולרצ'יק, גאסן עבאס, נורמן עיסא, דורון עמית, חוברט פולק, רובי פורת-שובל, אסנת פישמן, מיכיל פלג, אלימור פלקסמן, גיל פרנק, פיני קדרון, אבי קושניר, יותם קושניר, דבורה קידר, רותם קפטן, רועי קקון, אלכס קרול, נתן רביץ, ארז רגב, איילת רובינסון, אורנה רובינר, שחר רז, דור ריבי, דב רייזר, פולי רשף, יגאל שדה, נגה שחר, ניר שבר, קארין שיפרין, אייל שכטר, הילה שלו, יובל שלומוביץ, תומר שרון, נלי תגר, יפה תוסיה-כהן

השחקנים הוותיקים:

יהודה אפרוני, ישראל בירדמן, שלמה בר שביט, רולף ברין, מרים זוהר, שמואל עצמון, פנינה פרח, דליה פרידלנד, אתל קובינסקה, אלכס פלג

מנהלה:

מנהלת לשכת מנכ"ל: עינת שחם-יעקבי
מנהלת כוח-אדם: שוש בן-דוד
פקידת כוח-אדם: שני חנן

אחזקה:

מנהל הבית: חיים אמויאל
חשמלאי הבית: סלומון עובדיה
מרכזיה: טלי דובינסקי, רות כהן, יעלה סגל
מנהל רכש וסדרנים: יניב איתן
ס. מנהל מחלקת סדרנים: עמית אופנר, יוסי דיל
סדרן אחראי: נתי חכים, בועז וולנשטיין
מעין גורדון, מיכל רוזמן, קרן שני, טל ייגר, אסי אלגריסי

עוזרת חשב: נגה כהן

אחראית מחלקת כספים:

אורית מושקוביץ
מח' כספים: יפה אסרף, קרני בלנק, תקוה גחפי, קרן קורקוס

הנהלת חשבונות:

מנהלת חשבונות ראשית: שרה שדה
מנהלת מדור שכר: אסתי גולדשטיין

מחלקת שיווק:

מנהל שיווק: יגאל הרטל
מנהלת מכירות הבית: חתונה קיפניס
עוזרת למנהל מחלקת שיווק: ענת נתן
מנהלת מחלקת חינוכית: ניצה שכנר
מנהל מחלקת שיווק מגזר עסקי: איתן אדר

שיווק פרויקטים ומכירה לקבוצות:

עידית גלעד, שיר סיני, קרן פרנקל
מנהל מחלקת שירות לקוחות-מנויים: אילן וולשטיין

מנהלות משמעותי: שני לוי, יפעת פרג' חסן

קופאים: שירלי כהן, הנית פרידמן

מחלקת הפקות:

מנהלת מחלקת הפקות: רויטל שקורי
מנהלת הצגות: מיכל אייזיק, אבי גז, אשית טרבלסי, דנה כץ-נעמן, חגית נמרודי, קארין סיגל, נועה ענתות, יעל פורת, דנה פלסר, דקלה פרבר, כנרת צור, דבורי ריס, עדו שנון

מחלקות הבמה:

מנהל מחלקות הבמה: מאיר אלון
מנהל ייצור: איתן סיביליה
עוזר למנהל מח' במה: אורן חדידה
מחלקת במה: שמואל בושארי, גידי בילתי, יוסי ברכה, משה דוד, טל זוהר, יצחק חיים, ניקי לוי, דוד מלכה, דרור מנדלסון, גיא פיילר, יוסי דבה, קונסטנטין מרקובאנו, מיכאל רוקובסקי, יוסף שרייבר, סלימאן שתאת
נגר: רוני סלם

מחלקת תאורה: יורק אורושר, ראובן יצחק, ליאור לוי, אבי פקלר, רונן צור, יוסי רווח, שלומי שטרית, חזי שלמה

עוזר למנהל מחלקת תאורה: איתן ממיה

מנהל מחלקת קול ווידאו: אריק אביגדור
סגן מנהל: ליליאני פרל

תפעול קול: אוהד ורטון, אסיה דולגוב, יאשה ניקולשיץ, שלומי גילר, מורן דוידאן, דפנה ביאליטקו, שר זר, איציק נחמיאס, מאור עידן

מנהלת מחלקת ייצור אבזרים:

טלי זליגמן-שטוקהמר
מחלקת אבזרים: יוטילי רוזנצפט
מעצבת ומנהלת מחלקת פיאות: אסנת שגיא

פיאיות: עירית אבידן, אווה אוסנה, ליאת אמיר, עינב וינשטיין-קרן, נדיה סמורגון, קוסטי צ'באנה, לילך שם טוב

מנהלת מתפרה: לינה קלרין

תפירה: ואדים לוי, לודמילה קוזלוב

מנהלת תפעול אבזרים ותלבושות:

מיה בן לולו
מחלקת תפעול אבזרים ותלבושות: עופרה אדרי, נועה אתגר, אלה בקר, נועה בקר, אושרת טרבלסי, אפרת כהן, הילה כהן, יוליה לוי, רונית מאק, ג'טה מילר, לירון מיניקין, אביטל פלג, אברהם פפן, רחל צמח, מיכל רואף, לינה שניר

אחראי ארכיון: רמי סמו

ארכיון הבימה פתוח לקהל

א' 10:00-12:00

ג' 10:00-14:00

ה' 14:00-18:00

טלפון: 03-5266720

מייל: archive@habima.org.il

להצגת "יהוא"

מנהל טכני: גידי בילתי | **סגן מנהל טכני:** אדי גבאי
תפעול סאונד: יונדב גילת/שלומי גילר | **תפעול תאורה:** ליאור לוי
עוזרת למעצבת תלבושות: מרינה גרשמן
תפעול תלבושות ואבזרים: עפרה עדרי/אלכס קוכמן
תפעול פאות: עינב קרן וינשטיין ואווה אוסנה

אין לך Cal?
חבל...

מה שטוב בקיבוץ

ללקוחות Cal מגיע רק טוב

חדש!

תשלום והטבות במסעדות ישירות מהנייד

■ חיפוש מסעדות ■ הזמנת מקום ■ ניווט ■ הטבות קבועות ומשתנות

הורידו עכשיו את אפליקציית ארנק Cal4U

כל מה שטוב בשבילי, עכשיו גם בנייד

פירוט עסקות
וחיובים

ניהול
המסמכים
שלי

לקיחת הלואה

הטבות בארץ
ובח"ל

תשלום והטבות
במסעדות

חפשו אותנו ב-

בכפוף לתקנון Cal4U

מחלימים באחוזת פולג

להחלים באוירה כפרית רגועה, זה בטבע שלנו.

צוות אחוזת פולג מזמין אתכם להחלים לאחר ניתוח או אישפוז באוירה כפרית רגועה ובתנאים מושלמים למנוחה והתאוששות

אחוזת פולג

- לקחת פסק זמן לאחר ניתוח או אישפוז
- לנוח כשהמטפלת נוסעת לחופשה
- מבטחי כל קופות החולים זכאים להשתתפות
- בהחלמה לאחר ניתוח או אישפוז (על פי תקנון הקופה)

לפרטים נוספים ופגישת היכרות אנא התקשרו:
*3616 • 1-800-33-33-70

קיבוץ תל יצחק

אחוזת רובינשטיין

רשת הדיור המגוון והפרטית המובילה בישראל

a-rubi.co.il